

**FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) nr. 153/2013**

2019/EES/25/06

frá 19. desember 2012

**um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 um tæknilega
eftirlitsstaðla um kröfur fyrir miðlæga mótaðila (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁽¹⁾,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár ⁽²⁾, einkum 25. gr. (8. mgr.), 26. gr. (9. mgr.), 29. gr. (4. mgr.), 34. gr. (3. mgr.), 41. gr. (5. mgr.), 42. gr. (5. mgr.), 44. gr. (2. mgr.), 45. gr. (5. mgr.), 46. gr. (3. mgr.), 47. gr. (8. mgr.) og 49. gr. (4. mgr.),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Ákvæðin í þessari reglugerð eru nátengd þar sem þau fjalla um skipulagskröfur, þ.m.t. skráahald, rekstrar-samfellu, og varfærniskröfur, þ.m.t. í tengslum við tryggingarþekju, vanskilasjóðinn, eftirlit með lausafjár-hættu, forgangsröðun við greiðslu vanskila (*e. default waterfall*), veðtryggingar, fjárfestingarstefnu, endurskoðun líkana, álagspróf og afturvirk próf. Til að tryggja samfellu milli þessara ákvæða, sem ættu að taka gildi á sama tíma, og til að auðvelda ítarlega yfirsýn og þægilegt aðgengi að þeim fyrir einstaklinga sem falla undir þessar skyldur er æskilegt að hafa alla tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem krafist er í III. og IV. bálki reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 í einni reglugerð.
- 2) Í ljósi alþjóðlegs eðlis fjármálamarkaða ætti þessi reglugerð að taka tillit til meginreglna greiðslu- og uppgjörsnefndarinnar og Alþjóðasamtaka eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði um innviði fjármálamarkaða („meginreglur CPSS-IOSCO“), sem fela í sér alþjóðlega viðmiðun að því er varðar eftirlitskröfur sem gilda um miðlæga mótaðila.
- 3) Til að tryggja að miðlægir mótaðilar séu öruggir og traustir við allar markaðsaðstæður er mikilvægt að þeir samþykki varfærin áhættustýringarferli til að mæta á tilhlýðilegan hátt allri áhættu sem þeir standa frammi fyrir eða kunna að standa frammi fyrir. Hvað þetta varðar ættu áhættustýringarstaðlarnir sem miðlægir mótaðilar framfylgja í reynd að vera strangari en þeir sem settir eru fram í þessari reglugerð ef það telst vera hentugt með tilliti til áhættustýringar.

- 4) Til að greina með skýrum hætti takmarkaðan fjölda hugtaka úr reglugerð (ESB) nr. 648/2012 og gera nánari grein fyrir þeim tæknilegu hugtökum sem nauðsynleg eru til að móta þennan tæknistaðal ætti að skilgreina nokkur hugtök.
- 5) Mikilvægt er að tryggja að viðurkenndir miðlægir mótaðilar þriðja lands trufla ekki snurðulausa starfsemi markaða Sambandsins. Því er mikilvægt að tryggja að viðurkenndir miðlægir mótaðilar séu ekki í aðstöðu til að slaka á kröfum sínum um áhættustýringu þannig að þær verði minni en kröfur Sambandsins sem gæti leitt til eftirlitshögnunar. Upplýsingarnar sem ber að veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um viðurkenningu þriðja lands á miðlægum mótaðila ættu að gera Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni kleift að meta hvort hann fullnægi gildandi varfærniskröfum í því þriðja landi. Enn fremur ætti ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar um jafngildi að tryggja að lög og reglugerðir í þriðja landi jafngildi öllum ákvæðum skv. IV. bálki reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 og ákvæðum þessarar reglugerðar.
- 6) Til að tryggja fullnægjandi vernd fjárfesta gæti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin í sambandi við viðurkenningu á miðlægum mótaðilum þriðja lands krafist viðbótarupplýsinga við þær sem teljast bráðnauðsynlegar til að meta hvort skilyrðunum í reglugerð (ESB) nr. 648/2012 sé fullnægt.
- 7) Áframhaldandi mat á því hvort miðlægur mótaðili frá þriðja landi fullnægi að öllu leyti varfærniskröfum þriðja landsins er í höndum lögbæra yfirvaldsins í þriðja landinu. Upplýsingarnar sem miðlægur mótaðili í þriðja landi sem sækir um skal veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni ættu ekki að þjóna því markmiði að endurtaka mat lögbæra yfirvaldsins í þriðja landinu heldur til að tryggja að miðlægi mótaðilinn falli undir skilvirkt eftirlit og framfylgd í viðkomandi þriðja landi, og tryggja þannig öfluga vernd fjárfesta.
- 8) Til að gera Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni kleift að framkvæma fullnægjandi mat ætti að bæta við upplýsingarnar, sem miðlægi mótaðilinn í þriðja landi sem sækir um veitir, upplýsingunum sem nauðsynlegar eru til að meta skilvirkni áframhaldandi eftirlits, framkvæmdarheimilda og aðgerða lögbæra yfirvaldsins í því þriðja landi. Slíkar upplýsingar ætti að veita á grundvelli samstarfsfyrirkomulagsins sem komið er á fót með reglugerð (ESB) nr. 648/2012. Slíkt samstarfsfyrirkomulag ætti að tryggja að Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin fái tímanlega upplýsingar

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 52, 23.2.2013, bls. 41. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 112/2018 frá 31. maí 2018 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Hefur enn ekki verið birt í *Stjórnartíðindunum*.

(2) Stjtið. ESB L 201, 27.7.2012, bls. 1.

- um eftirlits- eða framfylgdaraðgerð gegn miðlæga mótaðilanum, sem sækir um viðurkenningu, og allar breytingar á skilyrðunum sem leyfisveitingin til viðkomandi miðlægs mótaðila var bundin og um hvers konar mikilvæga uppfærslu á upplýsingunum sem miðlægi mótaðilinn veitti upphaflega í viðurkenningarferlinu.
- 9) Nauðsynlegt er að tilgreina nánar kröfurnar í reglugerð (ESB) nr. 648/2012 um stjórnunarlinur vegna innri áhættu til að innleiða áhættustýringarramma sem tekur til uppbyggingar, réttinda og starfsskyldna í tengslum við innra áhættustýringarferlið. Fyrirkomulag stjórnarháttanna ætti að taka tillit til mismunandi fyrirkomulags fyrirtækjaréttar í Sambandinu til að tryggja að miðlægir mótaðilar starfi innan trausts lagaramma.
- 10) Til að tryggja að miðlægur mótaðili innleiði viðeigandi ferla til að hlíta þessari reglugerð, reglugerð (ESB) nr. 648/2012 og framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1249/2012 ⁽¹⁾ ætti að tilgreina hlutverk og starfsskyldur regluvörslueiningar hjá miðlægum mótaðila.
- 11) Nauðsynlegt er að skilgreina með skýrum hætti starfsskyldur stjórnar og framkvæmdastjórnar auk þess að tilgreina lágmarkskröfur um starfsemi stjórnarinnar til að tryggja að stjórnskipulag miðlægs mótaðila geri honum kleift að veita þjónustu og stunda starfsemi sína á samfelldan og skipulegan hátt. Einnig er nauðsynlegt að koma á skýrum og beinum stjórnunarlinum til að tryggja fyrirsvarsábyrgð.
- 12) Til að tryggja trausta og varfærna stjórnun miðlægs mótaðila er mikilvægt að starfskjarastefna hans dragi úr óhóflegri áhættutöku. Til að starfskjarastefnan hafi tilætluð áhrif ætti stjórnin að hafa með henni fullnægjandi eftirlit, endurskoða hana og koma á fót sérstakri nefnd sem fylgist með fullnægjandi hætti með því að starfskjarastefnan sé uppfyllt.
- 13) Til að tryggja að miðlægir mótaðilar hafi nægu starfsfólki yfir að ráða til að geta rækt skyldur sínar, að þeir beri ábyrgð á framkvæmd starfsemi sinnar og að lögbær yfirvöld hafi viðeigandi tengiliði innan miðlæga mótaðilans sem þeir hafa eftirlit með, ættu miðlægir mótaðilar að hafa a.m.k. áhættustjóra, regluvörð og yfirmann tæknimála.
- 14) Miðlægir mótaðilar ættu með fullnægjandi hætti að meta og hafa eftirlit með því að hvaða marki hagsmunaárekstrar geta komið upp milli stjórnarmanna sem sitja í stjórnnum mismunandi aðila, hvort sem það er innan eða utan samstæðu miðlæga mótaðilans. Ekki ætti að koma í veg fyrir að stjórnarmenn sitji í mörgum stjórnnum nema það valdi hagsmunaárekstrum.
- 15) Til að miðlægur mótaðili hafi skilvirka endurskoðunar-einingu ætti hann að skilgreina starfsskyldur og innri endurskoðenda sinna til að tryggja að mikilvæg mál séu lögð tímanlega fyrir stjórn miðlæga mótaðilans og lögbæru yfirvöldin. Þegar starfseining innri endurskoðunar er stofnuð og starfrækt ætti að skilgreina með skýrum hætti hlutverk hennar, óhæði, umfang og ábyrgðarskyldu, valdsvið, fyrirsvarsábyrgð og rekstrarstaða.
- 16) Til að geta sinnt skyldum sínum með skilvirkum hætti ætti viðkomandi lögbært yfirvald að fá aðgang að öllum nauðsynlegum upplýsingum til að ákvarða hvort miðlægur mótaðili uppfylli skilyrðin sem gilda um starfsleyfi hans. Miðlægi mótaðilinn skal gera slíkar upplýsingar aðgengilegar án ástæðulastrar tafar.
- 17) Skrár sem miðlægir mótaðilar halda ættu að stuðla að staðgóðri þekkingu á greiðslufallsáhættu miðlægs mótaðila gagnvart stöðustofnunaraðilum og gera kleift að hafa eftirlit með innbyggðri kerfisáhættu. Þær ættu einnig að gera lögbærum yfirvöldum, Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og viðkomandi aðilum að seðlabankakerfi Evrópu kleift að endurgera stöðustofnunarferlið, til að meta hlítinu við kröfur samkvæmt reglum, þ.m.t. skýrslugjafarkröfur. Þegar gögn hafa verið skráð eru þau einnig gagnleg miðlægum mótaðilum svo þeir geti uppfyllt kröfur samkvæmt reglum og skyldur gagnvart stöðustofnunaraðilum og í ágreiningsmálum.
- 18) Upplýsingar sem miðlægir mótaðilar tilkynna til afleiðuviðskiptaskráa ætti að skrá þannig að lögbær yfirvöld geti sannreynt að miðlægu mótaðilarnir uppfylli tilkynningaskylduna sem sett er fram í reglugerð (ESB) nr. 648/2012 og hafi auðveldan aðgang að upplýsingum í tilvikum þar sem ekki er hægt að finna þau hjá afleiðuviðskiptaskráum.
- 19) Kröfurnar um skráahald í tengslum við viðskipti ættu að styðjast við sömu hugtök og notuð eru samkvæmt tilkynningaskyldunni sem sett er fram í 8. gr. í reglugerð (ESB) nr. 648/2012 til að tryggja fullnægjandi skýrslugjöf miðlægra mótaðila.
- 20) Til að tryggja rekstrarsamfellu ef röskun verður ætti annar vinnlustaður miðlæga mótaðilans að vera staðsettur nægilega langt frá og vera landfræðilega aðskilinn frá aðalstaðnum þannig að hann verði ekki fyrir sömu áföllum og þeim sem gætu gert aðalstaðinn óstarfhæfan. Gera ætti sviðsmyndir til að greina áhrif hættuástands á mikilvæga þjónustu, þ.m.t. sviðsmyndir þar sem gert er ráð fyrir að kerfi verði óstarfhæf vegna náttúruhamfara. Þessar greiningar ætti að endurskoða reglulega.
- 21) Miðlægir mótaðilar eru kerfislega mikilvægir innviðir fjármálamarkaða og þeir ættu að koma mikilvægri starfsemi aftur á innan tveggja tíma; helst ættu öryggisafritunarkerfi að taka þegar í stað yfir vinnslu ef óhapp verður. Miðlægir mótaðilar ættu einnig að tryggja að nánast útilokað sé að gögn fari förgörðum.

(¹) Stjtið. ESB L 352, 21.12.2012, bls. 32.

- 22) Mikilvægt er að vanskil stöðustofnunaðila valdi ekki öðrum markaðsaðilum verulegu tapi. Því ætti að krefjast þess að miðlægir mótaðilar verji með notkun trygginga sem vanskilaaðilinn hefur lagt fram a.m.k. viðeigandi hlutfalli mögulegs taps sem miðlægur mótaðili gæti orðið fyrir þegar stöðum er lokað. Með reglum ætti að ákvarða lágmarkshundraðshlutfallið sem tryggingar skulu ná yfir að því er varðar mismunandi flokka fjármálagerninga. Auk þess ættu miðlægir mótaðilar að fylgja meginreglum til að sníða umfang tryggingarþekju með fullnægjandi hætti að eiginleikum hvers og eins fjármálagernings eða eignasafns sem þeir stöðustofna.
- 23) Miðlægir mótaðilar ættu ekki að lækka tryggingarþekju sína svo mikið að það stofni öryggi þeirra í hættu í umhverfi þar sem mikil samkeppni ríkir. Því ættu útreikningar á tryggingarþekju að fylgja sértækum kröfum sem gerðar eru um grundvallarþætti þeirra. Í þessu samhengi ætti í tryggingarþekju að taka tillit til ýmissa markaðsaðstæðna, þ.m.t. álagstímabil.
- 24) Setja skal reglur sem tilgreina viðeigandi hundrads-hlutfall og tímaramma innlausnartímabils og útreikning á sögulegu flókti. Til að tryggja að miðlægir mótaðilar stýri á viðeigandi hátt áhættunni sem þeir standa frammi fyrir er þó æskilegt að tilgreina ekki aðferðina sem miðlægur mótaðili ætti að nota til útreiknings á kröfum um tryggingarþekju út frá þessum þáttum. Af sömu ástæðum ætti ekki að koma í veg fyrir að miðlægir mótaðilar treysti á ýmsar áreiðanlegar aðferðir við þróun tryggingartöku vegna eignasafna og þeir ættu að hafa leyfi til að nota aðferðir sem byggjast á fylgni milli verðáhættu fjármálagerningsins eða ýmissa fjármálagerninga sem þeir stöðustofna, sem og allar viðeigandi aðferðir sem byggjast á jafngildum tölfræðilegum háðum þáttum.
- 25) Til að ákvarða hversu lengi miðlægum mótaðila stafar hætta af markaðsáhættu í tengslum við stýringu á stöðu vanskilaaðila ætti miðlægur mótaðilinn að meta mikilvæga eiginleika fjármálagerninganna eða eignasafnsins sem er stöðustofnað, s.s. seljanleika og stærð stöðunnar eða samþjöppun hennar. Miðlægir mótaðilar ættu að meta af varfærni tímamann sem þarf til að loka stöðu vanskilaaðila frá því tryggingar eru síðast teknar, stærð stöðunnar og samþjöppun hennar.
- 26) Til að komast hjá því að valda eða auka á fjárhagslegan óstöðugleika ættu miðlægir mótaðilar, að eins miklu leyti og hagkvæmt þykir, að samþykkja framsækna aðferðafræði við töku trygginga, sem takmarkar líkurnar á sveiflumagnandi breytingum á tryggingarþekju, án þess að grafa undan viðnámsþoli miðlæga mótaðilans.
- 27) Stærri öryggisbil fyrir OTC-afleiður er venjulega réttlæt看legt þar sem verðlagning á þessum afurðum getur verið óáreiðanleg og söguleg gögn, sem beita má við mat á áhættu, eru færri. Miðlægir mótaðilar geta stöðustofnað OTC-afleiður sem hafa ekki þessi einkenni og hafa sömu áhættueiginleika og skráðar afleiður og þeir ættu að geta stöðustofnað slíkar afurðir með stöðugum hætti, án tillits til framkvæmdaraðferðar.
- 28) Viðeigandi skilgreining á óvenjulegum en sennilegum markaðsaðstæðum er mikilvægur þáttur áhættustýringar miðlægs mótaðila. Til að halda áhættustýringu miðlægs mótaðila uppfærðri ætti ekki líta á óvenjulegar en sennilegar markaðsaðstæður sem óbreytanlegt hugtak, heldur aðstæður sem þróast yfir tíma og eru breytilegar þvert á markaði. Ein markaðssviðsmynd getur verið óvenjuleg en sennileg að því er varðar einn miðlægan mótaðila þótt hún skipti ekki miklu máli fyrir annan mótaðila. Miðlægur mótaðili ætti að koma á traustum innri stefnuramma til að greina markaðina þar sem hann er berskjaldaður fyrir áhættu og beita sameiginlegum lágmarksstöðlum til að skilgreina óvenjulegar en sennilegar aðstæður á hverjum skilgreindum markaði fyrir sig. Hann ætti einnig að taka til athugunar á hlutlægan hátt möguleikann á þrýstingi á mörgum mörkuðum samtímis.
- 29) Til að tryggja hentugt og traust fyrirkomulag stjórnarháttanna ætti áhættunefndin að fjalla um og stjórnin að samþykkja rammann sem miðlægur mótaðili notar til að greina óvenjulegar en sennilegar markaðsaðstæður. Þetta fyrirkomulag ætti að endurskoða a.m.k. árlega og áhættunefndin ætti að ræða niðurstöðurnar og koma þeim á framfæri við stjórnina. Endurskoðunin ætti að tryggja að breytingar á umfangi og samþjöppun á áhættuskuldbindingum miðlæga mótaðilans og þróun á mörkuðunum sem hann starfar á endurspeglast í skilgreiningunni á óvenjulegum en sennilegum markaðsaðstæðum. Slík endurskoðun ætti þó ekki að koma í stað samfellds mats miðlæga mótaðilans á því hvort vanskilasjóður hans sé fullnægjandi í ljósi þróunar á markaðsaðstæðum.
- 30) Til að tryggja skilvirka stýringu á lausafjárahættu sinni ættu miðlægir mótaðilar að vera skyldugir til að koma á ramma um stýringu lausafjárahættu. Ramminn ætti vera háður eðli skuldbindinga miðlæga mótaðilans og taka til úrræða sem miðlægur mótaðili getur beitt til að meta lausafjárahættuna, ákvarða lausafjárþrýsting sem gæti myndast og tryggt að lausafé hans sé fullnægjandi.
- 31) Við mat á því hvort lausafjárstaða miðlægs mótaðila sé fullnægjandi ætti þess að vera krafist að miðlægur mótaðili meti umfang og seljanleika fjármuna og mögulega samþjöppunaráhættu þessara eigna. Mikilvægt er að miðlægir mótaðilar geti greint alla helstu samþjöppun lausafjárahættu eigin fjármagns þannig lausafé miðlæga mótaðilans er tiltækt án tafar þegar þörf krefur. Miðlægir mótaðilar ættu einnig að taka til athugunar aðra áhættu sem stafar af margþættum samböndum, víxltengslum og samþjöppun.

- 32) Þar sem lausafé þarf að vera auðveldlega aðgengilegt vegna viðskipta sama dags, eða jafnvel viðskipta innan dags, gæti miðlægur mótaðili notað reiðufé hjá seðlabanka sem er útgefandi, reiðufé hjá viðskiptabönkum sem hafa lántraust, umsamdar lánalínur, umsamin endurhverf verðbréfa kaup, auðseljanlegar markaðshæfar tryggingar í vörslu og fjárfestingar sem eru auðveldlegar aðgengilegar og breytanlegar í reiðufé fyrir tilstuðlan mjög trausts fjármögnunarfyrirkomulags sem samið hefur verið um, jafnvel við erfiðar markaðsaðstæður. Slíkt reiðufé og tryggingar ætti aðeins að telja sem hluta af seljanlegu fjármagni, sem áður hefur verið samið um, við tilteknar aðstæður.
- 33) Til að veita miðlægum mótaðila nauðsynlega hvatningu til að setja varfærnar kröfur og halda fjárhæðinni á viðunandi stigi á sama tíma og komist er hjá eftirlitshögnun er mikilvægt að kveða á um sameiginlega aðferðafræði til að reikna út og viðhalda tiltekinni fjárhæð sérstaks eigin fjár sem miðlægur mótaðili ætti að hafa til notkunar í forgangsöröðun við greiðslu vanskila. Nauðsynlegt er að fjármagninu sem ætlað er að mæta vanskilum sé haldið aðgreindu og að það hafi annað hlutverk en að uppfylla lágmarkskröfur um eigið fé miðlæga mótaðilans, sem tekur til margs konar áhættu sem miðlægur mótaðili kann að vera berskjaldaður fyrir.
- 34) Mikilvægt er að miðlægir mótaðilar beiti samræmdum aðferðum til útreiknings á eigin fjármagni til notkunar í forgangsöröðun á greiðslu vanskila, til að tryggja jafngild skilyrði milli miðlægra mótaðila. Ef miðlægum mótaðilum yrði leyft að beita að vild aðferðum sem ekki eru nægilega skýrar myndi það leiða til mjög mismunandi niðurstaðna meðal miðlægra mótaðila og stuðla þannig að eftirlitshögnun. Því er mikilvægt að miðlægir mótaðilar noti ekki slíkar aðferðir að vild. Í þessum tilgangi væri við hæfi að hafa einfalt hundraðshlutfall sem byggist á auðþekktanlegri mælieiningu til að tryggja samræmdan útreikning á eigin fjármagni miðlæga mótaðila sem nota skal í forgangsöröðun við greiðslu vanskila.
- 35) Setja ætti lágmarksviðmið til að tryggja að samþykktar tryggingar séu auðseljanlegar og unnt sé að breyta þeim í reiðufé fljótt og með lágmarksáhrifum á verð. Þessi viðmið ættu að varða útgefanda tryggingarinnar, að hvaða marki mögulegt er að selja hana á markaði og hvort virði hennar hafi fylgni við lánshæfi aðilans sem leggur fram trygginguna til þess að vega á móti mögulegri fylgniáhættu. Miðlægur mótaðili ætti að hafa val um að beita viðbótarviðmiðum, ef nauðsyn krefur til að ná æskilegum stöðugleika.
- 36) Miðlægir mótaðilar ættu aðeins að samþykkja auðseljanlegar tryggingar sem bera lágmarks útlána- og markaðsáhættu. Til að tryggja að tryggingar í vörslu miðlægra mótaðila séu ávallt auðseljanlegar er nauðsynlegt að þeir komi á fót gagnsæjum og fyrirsjáanlegum stefnum og verklagi til að meta og hafa viðvarandi eftirlit með seljanleika eigna sem samþykktar eru sem tryggingar og beiti fullnægjandi matsaðferðum. Í þeim tilgangi ættu miðlægir mótaðilar einnig að setja mörk um samþjöppun sem miða að því að viðhalda nægilegum fjölbreytileika trygginga til að tryggja að unnt sé að selja þær fljótt án þess að markaðsáhætta hafi veruleg áhrif á virði þeirra. Við ákvörðun á stefnum sínum um hæfar tryggingar og samþjöppunarmörk ættu þeir að taka tillit til aðgengileika slíkra trygginga í heiminum í ljósi mögulegra þjóðhagslegra áhrifa af þessum stefnum.
- 37) Til að koma í veg fyrir fylgniáhættu ættu stöðustofnunaradilum almennt ekki að vera heimilt að nota eigin verðbréf eða verðbréf útgefin af aðila innan eigin samstæðu sem tryggingu. Miðlægur mótaðili ætti þó að geta heimilað stöðustofnunaradilum að setja fram sértryggð skuldabréf sem eru varin fyrir ógjaldfærni útgefandans. Undirliggjandi tryggingar ættu þó að vera nægilega aðskildar frá útgefandanum og fullnægja lágmarksviðmiðunum um tækileika trygginga. Stöðustofnunaradili ætti ekki að gefa út fjármálagerninga í þeim megintilgangi að annar stöðustofnunaradili geti notað þær sem tryggingu.
- 38) Til að tryggja öryggi miðlægra mótaðila ætti miðlægur mótaðili aðeins að samþykkja ábyrgð viðskiptabanka sem tryggingu eftir ítarlegt mat á útgefandanum og laga-, samnings- og rekstrarramma ábyrgðaryfirlýsingarinnar Forðast ætti óvarðar áhættuskuldbindingar miðlægra mótaðila gagnvart viðskiptabönkum. Því skal aðeins samþykkja ábyrgðir viðskiptabanka með ströngum skilyrðum. Þessi skilyrði eru almennt uppfyllt á mörkuðum sem einkennast af mikilli samþjöppun viðskiptabanka sem eru tilbúnir að veita lán til ófjárhagslegra stöðustofnunaradila. Af þessum sökum ætti að leyfa herra samþjöppunarmark í þessum tilvikum.
- 39) Til að takmarka markaðsáhættu miðlægs mótaðila ætti að krefjast þess að hann meti tryggingar sínar a.m.k. daglega. Hann ætti að beita varfærnu frádragi sem endurspeglar mögulega lækkun á virði tryggingarinnar á tímabilinu frá síðasta endurmati fram til tímans sem eðlilegt má telja að þær verði innleystar við erfiðar markaðsaðstæður. Umfang trygginga ætti einnig taka til greina mögulega fylgniáhættu.
- 40) Framkvæmd frádrags ætti að gera miðlæga mótaðilanum kleift að komast hjá því að þurfa að gera miklar og óvæntar breytingar á fjárhæð trygginga sem krafist er og þar með komast hjá sveiflumagnandi áhrifum að því marki sem mögulegt er.
- 41) Miðlægur mótaðili ætti ekki að þjappa tryggingum saman á takmarkaðan fjölda útgefenda eða takmarkaðan fjölda eigna til að komast hjá hugsanlega miklum neikvæðum áhrifum á verð ef um er að ræða innlausn á tryggingunum á skömmum tíma. Af þessum sökum ætti ekki að líta á samþjappaðar tryggingarstöður sem auðseljanlegar.

- 42) Taka ætti seljanleika-, útlána- og markaðsáættu til athugunar á grundvelli eignasafns og einnig í tengslum við einstaka fjármálagerninga. Samþjappað eignasafn getur haft veruleg neikvæð áhrif á seljanleika trygginganna eða fjármálagerninganna, sem miðlægur mótaðili getur fjárfest í, vegna þess að sala á stórrí stöðu við erfiðar markaðsaðstæður er líkast til ekki möguleg án þess að lækka markaðsverðið. Af sömu ástæðu ætti að hafa stöðugt eftirlit og verðmat á tryggingum í vörslu miðlæga mótaðilans til að tryggja að þær haldist seljanlegar.
- 43) Markaðir með orkuafleiður hafa sterk tengsl við stundarmarkaði með hrávörur og á þessum afleiðumörkuðum er hlutfall ófjárhagslegra stöðustofnunaradila hátt. Á þessum mörkuðum er verulegur fjöldi markaðsaðila einnig framleiðendur undirliggjandi hrávöru. Aðgangur að nægum tryggingum til að ábyrgðir viðskiptabanka séu tryggðar til fulls kann að útheimta að ófjárhagslegir stöðustofnunaradilar losi verulegan hluta af núverandi stöðum sínum eða koma í veg fyrir að þeir haldi áfram að stöðustofna stöður sínar sem beinn stöðustofnunaradili miðlægs mótaðila. Það ferli gæti valdið röskun á orkumörkuðum með tilliti til seljanleika og fjölbreytileika markaðsaðila. Því ætti að fresta beitingu þess samkvæmt ákveðnum tímaramma.
- 44) Til að tryggja samræmda beitingu rammans, sem kveðið er á um í reglugerð (ESB) nr. 648/2012, ætti að gera sambærilegar kröfur til allra geira í endanlegri útgáfu reglna sem gilda um þá. Orkufyrirtæki starfa nú samkvæmt viðteknum ramma sem þarf tíma til að aðlaga að nýju kröfunum sem settar eru til að komast hjá skaðlegum áhrifum á raunhagkerfið. Af þeim sökum þykir rétt að ákvarða framkvæmdardag fyrir þessar tegundir markaða sem gerir umskipti úr núverandi venju á markaði möguleg án þess að hafa óþarfa áhrif á gerð markaðar og seljanleika.
- 45) Í fjárfestingarstefnu miðlægs mótaðila ætti að setja í forgang að vernda eigið fé og hámarka seljanleika. Fjárfestingarstefnan ætti einnig að tryggja að engir hagsmunaaðrekstrar verði við viðskiptahagsmuni miðlæga mótaðilans.
- 46) Viðmiðin sem fjármálagerningar ættu að uppfylla til að teljast hæfar fjárfestingar fyrir miðlæga mótaðilann ættu að taka mið af 16. meginreglu meginreglna greiðslu- og uppgjörnefndarinnar og Alþjóðasamtaka eftirlitsaðila á verðbréfamarkaði — til að tryggja alþjóðlegt samræmi. Einkum ætti að krefjast þess að miðlægur mótaðili noti takmarkandi staðla varðandi útgefanda fjármálagerningsins, framsalshæfi fjármálagerningsins og útlánaáættu, markaðsáættu, flökt og gjaldeyrisáættu fjármálagerningsins. Miðlægur mótaðili ætti að tryggja að hann grafi ekki undan ráðstöfunum sem gerðar eru til að takmarka áættu eigin fjárfestinga sem kemur til vegna of mikillar áættu gagnvart einstökum fjármálagerningi, tegund fjármálagernings, einstökum útgefanda eða einstökum vörsluaðila.
- 47) Notkun miðlægs mótaðila á afleiðum eykur á útlána- og markaðsáættu hans og því er nauðsynlegt að skilgreina takmarkaðar aðstæður þar sem miðlægur mótaðili getur fjárfest fjármagn sitt í afleiðum. Að því gefnu að markmið miðlægs mótaðila ætti að vera að hafa hlutlausu stöðu að því er varðar markaðsáættu ætti miðlægur mótaðili aðeins að þurfa að áhættuverja gegn áættu í tengslum við tryggingar sem hann samþykkir eða áættu af völdum vanskila stöðustofnunaradila. Mögulegt er að stýra með fullnægjandi hætti áættu sem stafar af tryggingunum sem miðlægur mótaðili samþykkir með því að beita frádragi og ekki er talið nauðsynlegt fyrir miðlægan mótaðila að nota afleiður hvað þetta varðar. Miðlægur mótaðili ætti aðeins að nota afleiður til að stýra lausafjáráættu í tengslum við áættu gagnvart mismunandi gjaldmiðlum og í þeim tilgangi að áhættuverja eignasafnið fyrir stöðustofnunaradila í vanskilum og aðeins ef vanskilastýringarferli miðlægs mótaðila gera ráð fyrir slíkri notkun.
- 48) Til að tryggja öryggi miðlægra mótaðila ætti þeim einungis að vera heimilt að geyma lágmarkshlutfall af reiðufé sínu í ótryggðum innlánnum. Til að tryggja reiðufé sitt ættu miðlægir mótaðilar ávallt að tryggja að þeir hafi fullnægjandi vernd gegn lausafjáráættu.
- 49) Nauðsynlegt er að setja fram strangar kröfur um álagspróf og afturvirk próf til að tryggja að líkön miðlægra mótaðila, aðferðir þeirra og ramma um stýringu lausafjáráættu virki á tilhlýðilegan hátt, með tilliti til allrar þeirrar áættu sem miðlægur mótaðili stendur frammi fyrir, svo að miðlægi mótaðilinn hafi ávallt nægt fjármagn til að mæta þeirri áættu.
- 50) Til að tryggja samræmda beitingu krafna til miðlægra mótaðila er nauðsynlegt að setja ítarleg ákvæði að því er tekur til tegunda prófana sem skal framkvæma, þ.m.t. bæði álagspróf og afturvirk próf. Til að taka mið af ýmiss konar verðbréfa- og afleiðusamningum sem þarf að stöðustofna í framtíðinni, endurspeglar mismunandi nálgun á viðskipta- og áhættustýringu miðlægra mótaðila, gera ráð fyrir framtíðarþróun og nýrri áættu sem þarf að bregðast við og gera ráð fyrir nægilegum sveigjanleika, er nauðsynlegt að beita nálgun sem byggist á viðmiðum.
- 51) Við sannreyningu á líkönum miðlægra mótaðila, aðferðum þeirra og ramma um stýringu lausafjáráættu er mikilvægt að hafa viðeigandi óháðan aðila svo að unnt sé að finna og framkvæma nauðsynlegar ráðstafanir til úrbóta áður en til framkvæmdar kemur og til að komast hjá hvers konar verulegum hagsmunaaðrekstrum. Óháði aðilinn skal vera nægilega aðskilinn frá þeim hluta starfsemi miðlæga mótaðilans sem þróar, framkvæmir og kemur til með að starfrækja líkanið eða stefnurnar sem verið er að endurskoða og ætti ekki að eiga verulegra hagsmuna að gæta. Þessi skilyrði gætu verið uppfyllt annaðhvort af innri aðila, sem hefur aðgreindar stjórnunarlinur, eða af utanaðkomandi aðila.

- 52) Ýmsir þættir fjármagns miðlægs mótaðila, einkum tryggingarþekja, vanskilasjóðir og annað fjármagn, eru til þess ætlaðir að ná yfir mismunandi aðstæður og markmið. Því er nauðsynlegt að kveða á um sértækar kröfur til að endurspegla þessi markmið og til að tryggja samræmda beitingu þvert á miðlæga mótaðila. Við mat á nauðsynlegri þekju ætti miðlægi mótaðilinn ekki að jafna út áhættu milli stöðustofnunaradila í vanskilum, til að komast hjá því að draga úr mögulegum áhrifum sem viðkomandi áhætta gæti haft.
- 53) Mismunandi tegundir fjármálagerninga sem miðlægur mótaðili kann að stöðustofna geta mætt ýmiss konar sértækri áhættu. Því ætti að krefjast þess að miðlægur mótaðili skoði alla áhættu sem skiptir máli fyrir þá markaði þar sem hann veitir stöðustofnunarþjónustu, í líkönum, aðferðum og ramma sínum um stýringu lausafjáráhættu til að tryggja að hann meti með fullnægjandi hætti framtíðaráhættu sína. Til að unnt sé að taka slíka áhættu til athugunar með fullnægjandi hætti ættu kröfur um álagsprófun að fela í sér sértæka áhættu í tengslum við gerninga að því er varðar mismunandi tegundir fjármálagerninga.
- 54) Til að miðlægur mótaðili tryggi að líkanið sem hann notar til að reikna út upphafstryggingar endurspegli með fullnægjandi hætti mögulegar áhættuskuldbindingar hans, til viðbótar við daglega afturvirka prófun á tryggingarþekju hans, þar sem skoðað er hvort krafist sé nægra trygginga, ætti hann einnig að prófa afturvirkt helstu breytur og forsendur líkansins. Þetta er nauðsynlegt til að tryggja að líkөн miðlægra mótaðila reikni út upphafstryggingar með nákvæmum hætti.
- 55) Nákvæm næmnigreining á kröfum um tryggingarþekju kann að verða ennþá mikilvægari ef seljanleiki á mörkuðum er lítil eða flókt mikið og ætti að nota hana til að ákvarða áhrif ýmissa mikilvægra breyta í líkaninu. Næmnigreining er skilvirkt tæki til að rannsaka falda annmarka sem ekki er mögulegt að greina með afturvirkum prófum.
- 56) Ef ekki eru framkvæmd reglulega álagspróf eða afturvirk próf gæti það leitt til þess að fjármagn og lausafé miðlægs mótaðila nægi ekki til að verjast raunverulegri áhættu sem hann stendur frammi fyrir. Viðeigandi próf gera einnig líkönum miðlægs mótaðila, aðferðum hans og ramma vegna stýringar lausafjáráhættu kleift að bregðast skjótt við breytingum á mörkuðum og nýrri áhættu. Því ættu miðlægir mótaðilar að vera fljóttir til að nota niðurstöður úr prófum til að endurskoða líkөн sín, aðferðir og ramma vegna stýringar lausafjáráhættu.
- 57) Smíði líkana sem herma eftir óvenjulegum markaðsaðstæðum getur hjálpað miðlægum mótaðila að greina takmarkanir fyrirbyggjandi líkana sinna, rammans vegna stýringar lausafjáráhættu og fjármagns og lausafjárstöðu. Það krefst þó að miðlægi mótaðilinn noti mat sitt við þegar smíðað er líkan fyrir mismunandi markaði og afurðir. Öfugt álagspróf ætti að teljast gagnlegt stjórnþæki, þrátt fyrir að vera ekki meginstjórnþækið, til að ákvarða viðeigandi stig fjármagns.
- 58) Þátttaka stöðustofnunaradila, viðskiptavina og annarra viðkomandi hagsmunaaðila í prófun á vanskilastýringarferli miðlægs mótaðila, með notkun hermunaræfinga, er mikilvæg til að tryggja að þeir hafi skilning og starfshæfni til að takast með árangursríkum hætti á við aðstæður þegar stýra þarf vanskilum. Hermunaræfingar ættu að líkja eftir aðstæðum ef til vanskila kemur til að sýna fram á hlutverk og ábyrgð stöðustofnunaradila, viðskiptavina og annarra viðkomandi hagsmunaaðila. Auk þess er mikilvægt að miðlægur mótaðili hafi viðeigandi kerfi sem gera honum kleift að ganga úr skugga um hvort þörf sé á aðgerðum til úrbóta og til að greina ónákvæmni eða ósveigjanleika í reglunum eða verkferlunum. Prófun á vanskilastýringarferli miðlægs mótaðila er sérstaklega mikilvæg ef hann treystir á stöðustofnunaradila sem eru ekki í vanskilum eða þriðju aðila til að aðstoða við lokun staðna og ef vanskilaferlið hefur aldrei verið prófað með raunverulegum vanskilum.
- 59) Reglugerð þessi byggist á drögum að tæknilegum eftirlitsstöðlum sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur lagt fyrir framkvæmdastjórnina.
- 60) Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hafði samráð við, eftir því sem við á, Evrópsku bankaftirlitsstofnunina, Evrópska kerfisáhætturáðið og aðila að seðlabankakerfi Evrópu áður en tæknilegu framkvæmdastaðlarnir, sem þessi reglugerð byggist á, voru lögð fram. Í samræmi við 10. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) ⁽¹⁾ hefur Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin haft opið samráð við almenning um drögin að tæknilegu eftirlitsstöðlunum, greint mögulegan tengdan kostnað og ávinning og óskað eftir áliti hagsmunahóps á verðbréfamarkaði, sem komið var á fót í samræmi við 37. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

SAMPYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

ALMENNT

I. gr.

Skilgreiningar

Í reglugerð þessari er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „grunnáhætta“: áhætta sem leiðir af hreyfingum sem fela í sér ófullkomna fylgni milli tveggja eða fleiri eigna eða samninga sem miðlægi mótaðilinn stöðustofnar,

⁽¹⁾ Stjttð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84.

- 2) „öryggisbil“: hundraðshlutfall hreyfinga á áhættuskuldbindingum fyrir hvern fjármálagerning sem er stöðustofnaður út frá tilteknu afturskyggnu tímabili sem miðlægum mótaðila ber að tryggja á tilteknu innlausnartímabili,
- 3) „ávöxtun vegna tiltækileika (e. *convenience yield*)“: ávinningur af beinu eignarhaldi á efnislegri hrávöru, sem markaðsaðstæður og þættir svo sem geymslukostnaður hafa áhrif á,
- 4) „tryggingar“: tryggingar eins og um getur í 41. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, sem geta falið í sér upphafs-tryggingar og viðbótartryggingar,
- 5) „upphafstrygging“: trygging sem miðlægi mótaðilinn innheimtir vegna mögulegrar framtíðaráhættu sem stafar af stöðustofnunaraðilum sem leggja fram trygginguna og, ef við á, rekstrarsamhæfðum miðlægum mótaðilum á tímabilinu milli síðustu tryggingatöku og innlausnar á stöðum í kjölfar vanskila stöðustofnunaraðila eða vanskila rekstrarsamhæfðs miðlægs mótaðila,
- 6) „viðbótartrygging“: tryggingar sem eru innheimtar eða greiddar út til að endurspeglar núverandi áhættu sem leiðir af raunbreytingum á markaðsvirði,
- 7) „áhætta vegna skyndilegra vanskila“: hættan á skyndilegum vanefndum mótaðila eða útgefanda áður en markaðurinn hefur haft tíma til að taka mið af aukinni vanskilaaáhættu hans,
- 8) „innlausnartímabil“: tímabilið sem notað er til útreiknings á tryggingum sem miðlægi mótaðilinn telur nauðsynlegar til að stýra áhættuskuldbindingum sínum vegna aðila í vanskilum og þegar miðlægi mótaðilinn er berskjaldaður fyrir markaðsáhættu í tengslum við stýringu á stöðum vanskilaaðilans,
- 9) „afturskyggt tímabil“: tímabilið til útreiknings á sögulegu flökti,
- 10) „prófunarfrávik“: niðurstaða prófs sem sýnir að líkan miðlægs mótaðila eða rammi hans um stýringu lausafjárahættu leiddi ekki til fyrirhugaðrar tryggingarþekju,
- 11) „fylgniáhætta“: áhættan sem fylgir því að vera útsettur fyrir mótaðila eða útgefanda þegar tryggingarnar sem sá mótaðili veitir eða sá útgefandi gefur út hafa mikla fylgni við greiðslufallsáhættu viðkomandi.

II. KAFLI

VIÐURKENNING Á MIÐLÆGUM MÓTAÐILUM Í ÞRIÐJA LANDI

(Ákvæði 25. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012)

2. gr.

Upplýsingar sem skal veita Evrópska verðbréfamarkaðs-
eftirlitsstofnuninni vegna viðurkenningar á miðlægum mótaðila

Umsókn um viðurkenningu sem miðlægur mótaðili með
staðfestu í þriðja landi leggur fram skal hafa að geyma a.m.k.
eftirfarandi upplýsingar:

- a) fullt nafn lögaðilans,
- b) deili á hluthöfum eða félagsmönnum sem eiga virkan eignarhlut,
- c) skrá yfir aðildarríki þar sem umsækjandi hyggst veita þjónustu,
- d) flokka stöðustofnaðra fjármálagerninga,
- e) upplýsingar sem skulu vera á vefsetri Evrópsku verðbréfa-
markaðseftirlitsstofnunarinnar í samræmi við e-lið 1. mgr.
88. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012,
- f) upplýsingar um fjármagn hans, form þess og aðferðir til að
viðhalda því og fyrirkomulag til að tryggja það, þ.m.t.
vanskilastýringarferli,
- g) upplýsingar um aðferðir í tengslum við tryggingar og um
útreikning á vanskilasjóðnum,
- h) lista yfir hæfar tryggingar,
- i) sundurliðun á verðgildum, samkvæmt framtíðarvæntingum
ef þess þarf, sem miðlægi mótaðilinn sem sækir um
stöðustofnar, eftir hverjum gjaldmiðli Sambandsins sem er
stöðustofnaður,
- j) niðurstöður álagsprófa og afturvirkra prófa sem gerð voru
á árinu á undan umsóknardeginum,
- k) reglur hans og innra verklag þar sem sýnt er fram á að
farið sé að fullu að gildandi kröfum í viðkomandi þriðja
landi,
- l) upplýsingar um allt útivistunarfyrirkomulag,
- m) upplýsingar um aðgreiningu og viðkomandi lagalegan
traustleika og framfylgjanleika,

- n) upplýsingar um aðgangskröfur miðlæga mótaðilans og skilmála um tímabundna sviptingu og uppsögn aðildar,
- o) upplýsingar um fyrirkomulag rekstrarsamhæfis, ef eitthvað er, þ.m.t. upplýsingar sem veittar eru lögbærum yfirvöldum þriðja lands í þeim tilgangi að meta fyrirkomulagið.

III. KAFLI

SKIPULAGSKRÖFUR

(Ákvæði 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012)

3. gr.

Fyrirkomulag stjórnarháttá

1. Helstu þættir fyrirkomulags stjórnarháttá miðlæga mótaðilans sem skilgreina stjórnskipulag hans og skýrt tilgreindar og vandlega skrásettar stefnur, verklagsreglur og ferla sem stjórn hans og framkvæmdastjórn starfa eftir skulu fela í sér eftirfarandi:

- a) samsetningu, hlutverk og ábyrgð stjórnar og allra stjórnarnefnda,
- b) hlutverk og ábyrgð stjórnenda,
- c) skipulag framkvæmdastjórnar,
- d) stjórnunarlinur milli framkvæmdastjórnar og stjórnar,
- e) reglur um skipan stjórnarmanna og framkvæmdastjórnar,
- f) fyrirkomulag áhættustýringar, regluvörslu og innra eftirlits,
- g) ferla til að tryggja fyrirsvarsábyrgð gagnvart hluthöfum.

2. Miðlægur mótaðili skal hafa fullnægjandi starfslið til að uppfylla allar skyldur sem leiða af þessari reglugerð og reglugerð (ESB) nr. 648/2012. Miðlægur mótaðili skal ekki deila starfsfólki sínu með öðrum einingum samstæðunnar nema samkvæmt skilmálum útvistunarsamnings í samræmi við 35. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012.

3. Miðlægur mótaðili skal koma á ábyrgðarlínum sem eru skýrar, samræmdar og vandlega skrásettar. Miðlægur mótaðili skal tryggja að mismunandi einstaklingar gegni hlutverki áhættustjóra, regluvarðar og æðsta tæknistjóra, þeir séu starfsfólk miðlæga mótaðilans og að eingöngu þeim hafi verið falin sú ábyrgð að gegna þessum störfum.

4. Miðlægur mótaðili sem er hluti af samstæðu skal taka tillit til áhrifa samstæðunnar á eigið fyrirkomulag stjórnarháttá, þ.m.t. hvort hann sé nægilega óháður til að uppfylla lögbundnar skyldur sínar sem sérstakur lögaðili og hvort óháði hans kunnir að vera ógnað vegna skipulags samstæðunnar eða vegna þess að stjórnarmaður er einnig í stjórn annars aðila innan sömu samstæðu. Slíkur miðlægur mótaðili skal einkum hug að sértækum starfsreglum til að koma í veg fyrir og stýra hagsmunaárekstrum, þ.m.t. í tengslum við útvistunarfyrirkomulag.

5. Sé stjórn miðlægs mótaðila tvískipt skal fela eftirlitsstjórn og stjórn það hlutverk og ábyrgð stjórnar sem greinir í þessari reglugerð og í reglugerð (ESB) nr. 648/2012, eins og við á.

6. Áhættustýringarstefnur, -reglur, -kerfi og -stjórntæki skulu vera hluti af samfelldum og samræmdum stjórnunarramma sem er endurskoðaður og uppfærður reglulega.

4. gr.

Áhættustýring og innra eftirlit

1. Miðlægur mótaðili skal hafa traustan ramma um heildarstýringu allrar verulegrar áhættu sem hann stendur frammi fyrir eða kann að standa frammi fyrir. Miðlægur mótaðili skal setja skjalfestar stefnur og koma á skjalfestum ferlum og kerfum til greiningar, mats, eftirlits með og stýringar á slíkri áhættu. Þegar miðlægur mótaðili setur áhættustýringarstefnur og kemur á áhættustýringarferlum og -kerfum skal hann haga uppbyggingu þeirra með hætti sem tryggir að stöðustofnunaraðilar stýri með tilhlýðilegum hætti og hafi hemil á þeirri áhættu sem miðlæga mótaðilanum stafar af þeim.

2. Miðlægur mótaðili skal hafa samþætta heildarsýn á alla áhættu sem varðar hann. Þar á meðal skal vera áhætta sem hann ber vegna og sem hann veldur stöðustofnunaraðilum sínum og, að því marki sem unnt er, viðskiptavinum sínum auk áhættu sem hann ber vegna eða veldur öðrum aðilum, s.s., en ekki einvörðungu, rekstrarsamhæfðum miðlægum mótaðilum, uppgjörskerfum fyrir verðbréf og greiðslukerfum, uppgjörsbönkum, viðskiptavökum (e. *liquidity providers*), verðbréfamistöðvum, viðskiptavettvöngum sem miðlægi mótaðilinn veitir þjónustu og öðrum mikilvægum þjónustuveitendum.

3. Miðlægur mótaðili skal þróa viðeigandi áhættustýringartæki til að vera í stöðu til að stýra og tilkynna um alla áhættu sem skiptir máli. Þar á meðal skal vera greining og stýring á víxl tengslum kerfa, markaða og öðrum víxl tengslum. Veiti miðlægur mótaðili þjónustu í tengslum við stöðustofnun sem hefur annað áhættusnið en starfsemi hans og veldur honum mögulega verulegri viðbótaráhættu skal miðlægi mótaðilinn stýra þessari viðbótaráhættu með fullnægjandi hætti. Þetta gæti m.a. falist í lagalegum aðskilnaði viðbótarþjónustunnar sem miðlægi mótaðilinn veitir frá grunnstarfsemi hans.

4. Stjórnarhættir skulu tryggja að félagsstjórn miðlægs mótaðila taki endanlega ábyrgð á áhættustýringu hans. Stjórnin skal skilgreina, ákvarða og skjalfesta viðeigandi áhættuþol (e. *risk tolerance*) miðlæga mótaðilans og fjárhagslega getu hans til að taka áhættu (e. *risk-bearing capacity*). Stjórnin og framkvæmdastjórnin skulu tryggja að stefnur, verklagsreglur og eftirlit miðlæga mótaðilans séu í samræmi við áhættuþol hans og fjárhagslega getu hans til að taka áhættu og taki til þess með hvaða hætti miðlægi mótaðilinn greinir, tilkynnir, hefur eftirlit með og stýrir áhættu.

5. Miðlægur mótaðili skal beita traustum upplýsinga- og áhættustýringarkerfum til að gera sér og, eftir því sem við á, stöðustofnunaraðilum sínum og, ef unnt er, viðskiptavinum kleift að fá tímanlegar upplýsingar og að beita áhættustýringarstefnum og -reglum með viðeigandi hætti. Þessi kerfi skulu a.m.k. tryggja stöðugt eftirlit með greiðslufallsáhættu og seljanleikaáhættu bæði hjá miðlæga mótaðilanum og stöðustofnunaraðilanum og, að því marki sem unnt er, hjá viðskiptavininum.

6. Miðlægur mótaðili skal tryggja að áhættustýringareining sín hafi nauðsynlegar valdheimildir, úrræði, sérfræðipækkingu og aðgang að öllum upplýsingum sem skipta máli og að hún sé nægilega óháð annarri starfsemi miðlæga mótaðilans. Áhættustjóri miðlæga mótaðilans skal sjá um framkvæmd áhættustýringarrámmans, þ.m.t. stefna og verklagsreglna sem stjórnin setur.

7. Miðlægur mótaðili skal hafa fullnægjandi kerfi til innra eftirlits til að aðstoða stjórnina við eftirlit með og mat á því hvort áhættustýringarstefnur, -reglur og -kerfi hans séu fullnægjandi og skilvirk. Slík kerfi skulu fela í sér traustar stjórnunar- og bókhaldsaðferðir, trausta regluvörslu og óháða innri endurskoðun og staðfestingar eða úttektir.

8. Reikningsskil miðlægs mótaðila skulu gerð á ársgrundvelli og endurskoðuð af löggiltum endurskoðendum eða endurskoðunarfyritækjum í skilningi tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB⁽¹⁾.

5. gr.

Stefna og verklagsreglur um hlífingu

1. Miðlægur mótaðili skal setja hrinda í framkvæmd og viðhalda viðeigandi stefnum og verklagsreglum sem er ætlað að greina hvers konar hættu á því að miðlægi mótaðilinn og starfsfólk hans uppfylli ekki skyldur sínar samkvæmt þessari reglugerð, reglugerð (ESB) nr. 648/2012 og framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 1249/2012, og tengda áhættu, og gera viðeigandi ráðstafanir og koma á fót ferlum sem eru til þess ætlaðir að lágmarka slíka áhættu og gera lögbærum yfirvöldum kleift að beita heimildum sínum á skilvirkan hátt samkvæmt þessum reglugerðum.

2. Miðlægur mótaðili skal tryggja að reglur hans, ferlar og samningsbundið fyrirkomulag séu skýr og ítarleg og tryggi að farið sé að þessari reglugerð, reglugerð (ESB) nr. 648/2012, framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 1249/2012 og öðrum gildandi kröfum samkvæmt reglum og eftirlitskröfum.

Reglur, ferlar og samningsbundið fyrirkomulag miðlæga mótaðilans skulu skráð skriflega eða á öðrum varanlegum miðli. Þessar reglur, ferlar og samningsbundið fyrirkomulag, svo og allt fylgjefni, skulu vera rétt, uppfærð og aðgengileg lögbærum yfirvöldum, stöðustofnunaraðilum og, eftir því sem við á, viðskiptavinum.

Miðlægur mótaðili skal ákvarða og greina traustleika reglna, ferla og samningsbundins fyrirkomulags miðlæga mótaðilans. Ef nauðsyn krefur skal leita eftir óháðu lögfræðialíti í þágu þessarar greiningar. Miðlægi mótaðilinn skal hafa ferli til að leggja til og hrinda í framkvæmd breytingum á reglum sínum og ferlum, hafa samráð við alla hlutaðeigandi stöðustofnunaraðila og leggja tillögurnar um áformaðar breytingar fyrir lögbæra yfirvaldið áður en gerðar eru verulegar breytingar.

3. Þróun miðlægs mótaðila á reglum sínum, ferlum og samningsbundnu fyrirkomulagi skal taka mið af viðeigandi meginreglum um eftirlit, fyrirliggjandi viðmiðum í atvinnugreininni og markaðsvenjum og tilgreina með skýrum hætti þegar slíkar venjur hafa verið felldar inn í skjölin sem gilda um réttindi og skyldur miðlæga mótaðilans, stöðustofnunaraðila hans og annarra viðkomandi þriðju aðila.

4. Miðlægur mótaðili skal ákvarða og greina möguleg álitamál er varða lagaskil og þróa reglur og ferla til að draga úr lagalegri áhættu sem leiðir af slíkum vandamálum. Ef nauðsyn krefur skal miðlægi mótaðilinn óska eftir óháðu lögfræðialíti til slíkrar greiningar.

Í reglum og verklagsreglum miðlægs mótaðila skal skýrt tekið fram hvaða lögum er ætlað að gilda um hvern þátt í starfsemi hans.

6. gr.

Regluvarsla

1. Miðlægur mótaðili skal koma á fót og viðhalda varanlegri og skilvirkri regluvörslueiningu sem starfar óháð annarri starfsemi miðlæga mótaðilans. Hann skal tryggja að regluvörslueiningin hafi nauðsynlegar valdheimildir, úrræði, sérfræðipækkingu og aðgang að öllum upplýsingum sem skipta máli.

Þegar hann er að koma regluvörslueiningunni á fót skal miðlægi mótaðilinn taka tillit til eðlis, umfangs og flækjustigs rekstrar síns, sem og eðlis og umfangs þjónustunnar og starfseminnar sem er stunduð sem hluti af þessum rekstri.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 157, 9.6.2006, bls. 87.

2. Regluvörður skal hafa a.m.k. eftirfarandi með höndum:
- a) að fylgjast með og meta reglulega hæfi og skilvirkni ráðstafana sem gerðar eru í samræmi við 4. mgr. 5. gr. og aðgerða sem gripið er til ef á skortir að miðlægur mótaðili standi við skuldbindingar sínar,
 - b) að hafa umsjón með stefnum og verklagsreglum um hlítinu sem framkvæmdastjórn og stjórn hafa sett,
 - c) að veita þeim aðilum sem sjá um þjónustu og starfsemi miðlæga mótaðilans ráð um og aðstoð við að uppfylla skuldbindingar miðlæga mótaðilans samkvæmt þessari reglugerð, reglugerð (ESB) nr. 648/2012 og framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 1249/2012 og öðrum kröfum samkvæmt reglum, eftir atvikum,
 - d) að veita stjórninni reglulega upplýsingar um hlítinu miðlæga mótaðilans og starfsfólks hans við þessa reglugerð, reglugerð (ESB) nr. 648/2012 og framkvæmdarreglugerð (ESB) nr. 1249/2012,
 - e) að koma á ferlum til skilvirkra úrbóta á tilvikum þar sem ekki er farið að tilskildum ákvæðum,
 - f) að tryggja að einstaklingar sem koma að regluvörslu taki ekki þátt í að veita þjónustu eða í starfsemi sem þeir hafa eftirlit með og að allir hagsmunaaðrekkstrar slíkra einstaklinga séu greindir og komið sé í veg fyrir þá á tilhlýðilegan hátt.
- f) eftirlit með útvistun,
- g) eftirlit með því að farið sé að öllum ákvæðum þessarar reglugerðar, reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, framkvæmdarreglugerðar (ESB) nr. 1249/2012 og öllum öðrum kröfum samkvæmt reglum og kröfum eftirlitsaðila,
- h) fyrirsvarsábyrgð (e. *accountability*) gagnvart hluthöfum eða eigendum og starfsfólki, stöðustofnunaraðilum og viðskiptavinum þeirra og öðrum hlutaðeigandi hagsmunaaðilum,
3. Framkvæmdastjórn skal a.m.k. hafa eftirfarandi starfsskyldur:
- a) að tryggja að starfsemi miðlæga mótaðilans samræmist markmiðum og áætlunum hans eins og þau eru ákvörðuð af stjórninni,
 - b) að semja og setja verklagsreglur um hlítinu og innra eftirlit sem stuðla að markmiðum miðlæga mótaðilans,
 - c) að setja innri eftirlitsferli í reglulega endurskoðun og prófun,
 - d) að tryggja að fullnægjandi fjármunum og mannafla sé varið til áhættustýringar og regluvörslu,
 - e) að taka virkan þátt í áhættustýringarferlinu,
 - f) að tryggja að tekið sé á áhættu sem stöðjar að miðlæga mótaðilanum vegna stöðustofnunar og starfsemi hans í tengslum við stöðustofnun, á tilhlýðilegan hátt.

7. gr.

Stjórnskipulag og aðgreining stjórnunarhlína

1. Miðlægur mótaðili skal skilgreina samsetningu, hlutverk og ábyrgð stjórnar og framkvæmdastjórnar og allra stjórnarnefnda. Þetta fyrirkomulag skal vera skilgreint með skýrum hætti og vandlega skrásett. Stjórnin skal a.m.k. koma á fót endurskoðunarnefnd og starfskjaranefnd. Áhættunefnd sem komið er á fót í samræmi við 28. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 skal vera ráðgjafarnefnd fyrir stjórnina.
2. Stjórnin skal a.m.k. hafa eftirfarandi starfsskyldur:
- a) að setja skýr markmið og gera skýrar áætlanir fyrir miðlæga mótaðilann,
 - b) skilvirkt eftirlit með framkvæmdastjórn,
 - c) að setja viðeigandi starfskjarastefnu,
 - d) að koma á fót og hafa eftirlit með áhættustýringu,
 - e) eftirlit með regluvörslu og innra eftirliti,
4. Ef stjórnin felur nefndum eða undirnefndum verkefni skal hún halda samþykkisvaldi yfir ákvörðunum sem gætu haft veruleg áhrif á áhættusnið miðlæga mótaðilans.
5. Fyrirkomulagið sem stjórnin og framkvæmdastjórnin starfa samkvæmt skal fela í sér ferli til að greina, bregðast við og stýra mögulegum hagsmunaaðrekkstrum stjórnarmanna og framkvæmdastjórnar.
6. Miðlægur mótaðili skal hafa skýrar og beinar stjórnunarhlínur milli stjórnar sinnar og framkvæmdastjórnar til að tryggja að framkvæmdastjórnin beri ábyrgð á starfsemi hans. Stjórnunarhlínur í tengslum við áhættustýringu, hlítinu og innri endurskoðun skulu vera skýrar og aðgreindar frá annari starfsemi miðlæga mótaðilans. Áhættustjóri heyrir undir stjórnina, annaðhvort beint eða gegnum formann áhættunefndar. Regluvörður og innri endurskoðun heyra beint undir stjórnina.

8. gr.

Starfskjarastefna

- Starfskjaranefnd skal móta starfskjarastefnu og þróa hana áfram, hafa umsjón með framkvæmd framkvæmdastjórnar á stefnunni og endurskoða reglulega beitingu hennar í reynd. Stefnan sjálf skal skráð og endurskoðuð a.m.k. árlega.
- Starfskjarastefnan skal miða að því að tryggja að fjárhæðir og uppbygging launa samræmist varfærni í áhættustýringu. Í stefnunni skal tekið tillit til hugsanlegrar framtíðaráhættu og núverandi áhættu auk afleiðinga af áhættu. Við tímasetningu útgreiðslna skal taka tillit til tímabila áhættu. Einkum ef um er að ræða breytileg laun skal starfskjarastefnan taka tilhlýðilegt tillit til hugsanlegs misræmis milli afkomu og áhættutímabila og tryggja að greiðslum sé frestað eftir því sem við á. Fastir og breytilegir þættir heildarstarfskjara skulu vera í jafnvægi og samkvæmir áhættusamræmingu (e. *risk alignment*).
- Starfskjarastefnan skal kveða á um að kjör starfsfólks í áhættustýringu, regluvörslu og innri endurskoðun séu óháð afkomu miðlæga mótaðilans. Starfskjör skulu vera fullnægjandi með tilliti til ábyrgðar og í samamburði við starfskjör í viðkomandi atvinnugreinum.
- Árlega skal fara fram óháð úttekt á starfskjarastefnunni. Niðurstöður þessara úttekta skulu gerðar aðgengilegar lögbæra yfirvaldinu.

9. gr.

Upplýsingatæknikerfi

- Miðlægur mótaðili skal tryggja að upplýsingatæknikerfi sín séu áreiðanleg og örugg og að þau geti unnið úr þeim upplýsingum sem nauðsynlegar eru til að hann geti rekið starfsemi sína á öruggan og skilvirkkan hátt.

Högun (e. *architecture*) upplýsingatækninnar skal vera vandlega skrásett. Kerfin skulu hönnuð til að mæta rekstrarlegum þörfum miðlæga mótaðilans og áhættunni sem hann stendur frammi fyrir, vera þolin, þ.m.t. við erfiðar markaðsaðstæður, og vera skalanleg, ef þörf er á til að vinna úr viðbótarupplýsingum. Miðlægi mótaðilinn skal setja verklagsreglur og gera áætlun um afkastagetu og næga aukaafkastagetu til að gera kerfinu kleift að afgreiða öll eftirstandandi viðskipti fyrir lok dags við aðstæður þar sem veruleg röskun á sér stað. Miðlægi mótaðilinn skal setja verklagsreglur um innleiðingu nýrrar tækni, þ.m.t. skýrar áætlanir um afturhvarf (e. *reversion*).

- Til að tryggja hátt öryggisstig upplýsingavinnslu og gera tengingar kleifar við stöðustofnunaraðila sína og viðskiptavinum sem og þjónustuveitendur skal miðlægur mótaðili byggja upplýsingatæknikerfi sín á alþjóðlega viðurkenndum tækni-stöðlum og bestu venjum í atvinnugreininni. Hann skal beita ströngum prófunum á kerfi sín með því að herma eftir álagsaðstæðum fyrir fyrstu notkun, eftir verulegar breytingar og eftir verulegar raskanir. Stöðustofnunaraðilar og viðskiptavinir,

rekstrarsamhæfðir miðlægir mótaðilar og aðrir hagsmunaaðilar skulu taka þátt, eftir því sem við á, í skipulagningu og framkvæmd prófananna.

- Miðlægur mótaðili skal hafa traustan upplýsingaöryggisramma til að stýra með fullnægjandi hætti áhættu sinni í tengslum við upplýsingaöryggi. Ramminn skal fela í sér viðeigandi kerfi, stefnur og verklagsreglur til að vernda upplýsingar gegn birtingu án heimildar, tryggja áreiðanlega og heilleika gagna og aðgengileika þjónustu miðlæga mótaðilans.

- Upplýsingaöryggisramminn skal a.m.k. fela í sér eftirfarandi þætti:

- aðgangsstýringar að kerfinu,
- fullnægjandi verndarráðstafanir gegn innbrotum og gagnamisnotkun,
- sérstök tæki til að vernda áreiðanleika og heilleika gagna, þ.m.t. dulkóðunaraðferðir,
- áreiðanleg netkerfi og aðferðir fyrir nákvæma og tafarlausa gagnasendingu án verulegrar röskunar,
- gagnaferla (e. *audit trails*).

- Endurskoða skal upplýsingatæknikerfin og upplýsingaöryggisrammann a.m.k. árlega. Þau skulu lúta óháðum úttektum. Niðurstöður slíkra úttekta skulu tilkynntar stjórninni og gerðar aðgengilegar lögbæra yfirvaldinu.

10. gr.

Upplýsingagjöf

- Miðlægur mótaðili skal gera eftirfarandi upplýsingar aðgengilegar almenningi, án endurgjalds:

- upplýsingar um stjórnarhætti sína, þ.m.t. eftirfarandi:
 - stjórnskipulag sitt og helstu markmið og áætlanir,
 - helstu þætti starfskjarastefnu,
 - helstu fjárhagsupplýsingar, þ.m.t. nýjustu endurskoðuðu reikningskil sín,
- upplýsingar um reglur sínar, þ.m.t. eftirfarandi:
 - vanskilastýringarferli, verklagsreglur og viðbótartexta,

- ii. viðeigandi upplýsingar um rekstrarsamfellu,
- iii. upplýsingar um kerfi, aðferðir og frammistöðu miðlæga mótaðilans á sviði áhættustýringar í samræmi við XII. kafla,
- iv. allar viðeigandi upplýsingar um skipulag og starfsemi sína og um réttindi og skyldur stöðustofnunaradila og viðskiptavina, sem nauðsynlegar eru til að gera þeim kleift að greina með skýrum hætti og skilja til fulls áhættu og kostnað sem tengist því að nota þjónustu miðlæga mótaðilans,
- v. núverandi stöðustofnunarþjónustu miðlæga mótaðilans, þ.m.t. ítarlegar upplýsingar um hvað felst í hverri þjónustu fyrir sig,
- vi. kerfi, aðferðir og frammistöðu miðlæga mótaðilans á sviði áhættustýringar, þ.m.t. upplýsingar um fjármagn, fjárfestingarstefnu, gagnalindir um verð og líkön sem notuð eru til að reikna út tryggingar,
- vii. lög og reglur sem gilda um:

- 1) aðgang að miðlæga mótaðilanum,
- 2) samninga sem miðlægi mótaðilinn gerir við stöðustofnunaradila og, ef mögulegt er, við viðskiptavini,
- 3) samninga sem miðlægi mótaðilinn samþykkir að stöðustofna,
- 4) fyrirkomulag rekstrarsamhæfis,
- 5) notkun trygginga og framlaga í vanskilasjóð, þ.m.t. innlausn staðna og trygginga og að hvaða marki tryggingar eru varðar gegn kröfum þriðju aðila,

- c) upplýsingar um hæfar tryggingar og frádrag sem gildir,
- d) lista yfir alla núverandi stöðustofnunaradila, þ.m.t. viðmið um aðgang að, sviptingu og lok uppgjörsaðildar.

Sé lögbært yfirvald sammála miðlæga mótaðilanum um að einhverjar af upplýsingunum skv. b- eða c-lið þessarar málsgreinar, gætu stofnað viðskiptaleyndarmálum eða öryggi og traustleika miðlæga mótaðilans í hættu getur miðlægi mótaðilinn ákveðið að birta þær upplýsingar með hætti sem kemur í veg fyrir eða dregur úr áhættunni, eða að birta ekki slíkar upplýsingar.

2. Miðlægur mótaðili skal birta opinberlega, án endurgjalds, upplýsingar um allar verulegar breytingar á stjórnarháttum, markmiðum, áætlunum og lykilstefnum sínum, sem og á gildandi reglum sínum og ferlum.

3. Upplýsingar sem miðlægum mótaðila ber að birta opinberlega skulu vera aðgengilegar á vefsetri hans. Upplýsingar skulu vera aðgengilegar a.m.k. á tungumáli sem venja er að nota innan alþjóðafjármálageirans.

11. gr.

Innri endurskoðun

1. Miðlægur mótaðili skal stofna og starfrækja starfseiningu innri endurskoðunar sem er aðskilin og óháð öðrum starfseiningum og starfsemi miðlæga mótaðilans og sem hefur eftirfarandi verkefni með höndum:

- a) að koma á fót, hrinda í framkvæmd og viðhalda endurskoðunaráætlun til að kanna og meta hvort kerfi, innri eftirlitskerfi og stjórnarhættir miðlæga mótaðilans séu fullnægjandi og skilvirk,
- b) að gefa út tilmæli sem byggjast á niðurstöðum vinnu sem unnin er í samræmi við a-lið,
- c) að sannreyna að þessum tilmælum hafi verið fylgt,
- d) að skýra stjórninni frá málum er varða innri endurskoðun.

2. Innri endurskoðun skal hafa nauðsynlegar valdheimildir, úrræði, sérfræðilekkingu og aðgang að öllum viðkomandi skjölum til að geta sinnt hlutverki sínu. Hún skal vera nægilega óháð framkvæmdastjórninni og heyra beint undir stjórnina.

3. Innri endurskoðun skal meta skilvirkni áhættustýringarferla og eftirlitskerfa miðlæga mótaðilans með hætti sem er hæfilegur miðað við áhættuna sem mismunandi svið starfseminnar standa frammi fyrir og óháður þeim rekstrar-sviðum sem verið er að meta. Innri endurskoðun skal hafa nauðsynlegan aðgang að upplýsingum til að rýna alla starfsemi og rekstur, ferli og kerfi miðlæga mótaðilans, þ.m.t. útvistaða starfsemi.

4. Mat innri endurskoðunar skal byggjast á ítarlegri endurskoðunaráætlun, sem skal endurskoða og tilkynna til hins lögbæra yfirvalds a.m.k. árlega. Miðlægi mótaðilinn skal tryggja að unnt sé að gera sérstakar úttektir á grundvelli atburða með skömmum fyrirvara. Stjórnin skal samþykkja endurskoðunaráætlanir og úttektir.

5. Stöðustofnunarstarfsemi, áhættustýringarferli, innra eftirlitskerfi og reikningar miðlægra mótaðila skulu lúta óháðum úttektum. Óháðar úttektir skal framkvæma a.m.k. árlega.

IV. KAFLI

SKRÁAHALD

(Ákvæði 29. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012)

12. gr.

Almennar kröfur

1. Miðlægur mótaðili skal halda skrá á varanlegum miðli sem gerir kleift að veita lögbærum yfirvöldum, Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og viðkomandi aðilum seðlabankakerfis Evrópu upplýsingar, á formi og með hætti sem uppfyllir eftirfarandi skilyrði:

- a) að mögulegt sé að endurgera hvert lykilstig í vinnslu miðlæga mótaðilans,
- b) að unnt sé að skrá, rekja og endurheimta upphaflegt innihald allra skráa eins og það var áður en nokkrar leiðréttingar eða aðrar breytingar voru gerðar,
- c) að gerðar hafi verið ráðstafanir til að koma í veg fyrir heimildarlausar breytingar á skráum,
- d) að öryggi og trúnaður skráðra gagna sé tryggður með viðeigandi ráðstöfunum,
- e) að aðferð til að greina og leiðrétta villur sé innbyggð í skráahaldskerfið,
- f) að tímanleg endurheimt skráa eftir kerfisbilun sé tryggð í skráahaldskerfinu.

2. Séu skrár eða upplýsingar yngri en sex mánaða skal afhenda þær yfirvöldunum sem talin eru upp í 1. mgr. eins fljótt og auðið er og eigi síðar en fyrir lok næsta viðskiptadags að fenginni beiðni frá viðkomandi yfirvaldi.

3. Séu skrár eða upplýsingar eldri en sex mánaða skal afhenda þær yfirvöldunum sem talin eru upp í 1. mgr. eins fljótt og auðið er og eigi síðar en fimm virkum dögum eftir beiðni frá viðkomandi yfirvaldi.

4. Innihaldi skrár sem miðlægi mótaðilinn vinnur með persónuupplýsingar skulu miðlægir mótaðilar taka tillit til skyldna sinna samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB⁽¹⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001⁽²⁾.

5. Haldi miðlægur mótaðili skrár utan Sambandsins skal hann tryggja að hið lögbæra yfirvald, Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin og viðkomandi aðilar seðlabankakerfis Evrópu hafi aðgang að skránum að sama marki og innan sömu tímabila og ef þær væru haldnar innan Sambandsins.

6. Hver miðlægur mótaðili skal nafngreina þá aðila sem geta, innan þess frests sem tilgreindur er í 2. og 3. mgr. um framlagningu viðkomandi skráa, skýrt innihald skráa hans fyrir lögbærum yfirvöldum.

7. Allar skrár sem krafist er að miðlægur mótaðili haldi samkvæmt þessari reglugerð skulu vera aðgengilegar hinu lögbæra yfirvaldi til skoðunar. Miðlægur mótaðili skal veita hinu lögbæra yfirvaldi beint gagnastreymi (e. *direct data feed*) úr skránum sem krafist er skv. 13. og 14. gr., sé þess óskað.

13. gr.

Viðskiptaskrár

1. Miðlægur mótaðili skal halda skrár yfir öll viðskipti í öllum samningum sem hann stöðustofnar og tryggja að þær innihaldi allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru til ítarlegar og nákvæmrar endurgerðar á stöðustofnunarferlinu fyrir hvern samning og að hver skrá yfir hver viðskipti sé auðkennanleg með einkvæmum hætti og leitarbær, a.m.k. eftir öllum reitum sem varða miðlæga mótaðilann, rekstrarsamhæfða miðlæga mótaðilann, stöðustofnunaradilann, viðskiptavininn, ef miðlægi mótaðilinn þekkir hann, og fjármálagerninginn.

2. Fyrir hver viðskipti sem miðlægur mótaðili tekur á móti til stöðustofnunar skal hann, um leið og hann tekur við viðkomandi upplýsingum, gera og uppfæra skrá með eftirfarandi upplýsingum:

- a) verði, vaxtaþrósentu eða verðbili og magni,
- b) hlutverk í stöðustofnun, þ.e. hvort viðskiptin voru kaup eða sala frá sjónarhorni miðlæga mótaðilans sem skráir,
- c) auðkenningu gerningsins,
- d) auðkenningu stöðustofnunaradila,
- e) tilgreiningu á vettvanginum þar sem samningurinn var gerður,
- f) dagsetningu og tíma milligöngu miðlæga mótaðilans,
- g) dagsetningu og tíma samningsloka,
- h) uppgjörsskilmálum og uppgjörsmáta,
- i) dagsetningu og tíma uppgjör eða uppgjörskaupa (e. *buy-in*) viðskiptanna og, að því marki sem við á, eftirfarandi upplýsingum:
 - i. dagsetningunni og tímanum sem samningurinn var upprunalega gerður,
 - ii. upphaflegum skilmálum og aðilum samningsins,

(¹) Stjtuð. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31.

(²) Stjtuð. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1.

- iii. auðkenningu rekstrarsamhæfðs miðlægs mótaðila sem stöðustofnar einn legg viðskiptanna, eftir atvikum,
- iv. deilum viðskiptavinarins, þ.m.t. allra óbeinna viðskiptavina, ef miðlægi mótaðilinn þekkir þá, og ef um er að ræða framsalsviðskipti, deilum aðilans sem framseldi samninginn.

14. gr.

Skrár um stöður

1. Miðlægur mótaðili skal halda skrár um stöður hvers stöðustofnunaradila. Halda skal aðskildar skrár fyrir hvern reikning í samræmi við 39. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 og skal miðlægi mótaðilinn tryggja að skrár sínar hafi að geyma allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru til ítarlegrar og nákvæmrar endurgerðar viðskiptanna sem liggja til grundvallar stöðunni og að hver skrá sé auðkennanleg og leitarbær a.m.k. eftir öllum reitum sem varða miðlæga mótaðilann, rekstrarsamhæfða miðlæga mótaðilann, stöðustofnunaradilann, viðskiptavininn, ef miðlægi mótaðilinn veit hver hann er, og fjármálagerninginn.

2. Við lok hvers viðskiptadags skal miðlægur mótaðili gera skrá um hverja stöðu með eftirfarandi upplýsingum, að því marki sem þær tengjast viðkomandi stöðu:

- a) auðkenningu stöðustofnunaradilans, viðskiptavinarins, ef miðlægi mótaðilinn veit hver hann er, og rekstrarsamhæfða miðlæga mótaðilans sem viðheldur slíkri stöðu, eftir atvikum,
- b) formerki stöðunnar,
- c) daglegum útreikningi á virði stöðunnar með skráningum á því verði sem samningarnir eru metnir á og öðrum upplýsingum sem skipta máli.

3. Miðlægur mótaðili skal gera, og halda uppfærðri skrá um fjárhæðir trygginga, framlaga í vanskilasjóð og annars fjármagns sem um getur í 43. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, sem miðlægi mótaðilinn hefur innkallað og um samsvarandi fjárhæð sem stöðustofnunaradilinn hefur raunverulega lagt fram í lok dags og breytingar á þeirri fjárhæð sem kunna að eiga sér stað innan dags, að því er varðar hvern einstakan stöðustofnunaradila og reikning viðskiptavinar ef miðlægur mótaðili hefur vitneskju um hann.

15. gr.

Skrár um starfsemi

1. Miðlægur mótaðili skal halda fullnægjandi og skipulegar skrár um starfsemi sem varðar rekstur hans og innra skipulag.

2. Skrárnar sem um getur í 1. mgr. skulu gerðar í hvert sinn sem veruleg breyting er gerð á viðkomandi gögnum og skulu a.m.k. innihalda:

- a) skipurit stjórnar og viðkomandi nefnda, starfseiningu stöðustofnunar, starfseiningu áhættustýringar og allra annarra viðkomandi starfseininga eða sviða/deilda,

- b) deili hluthafa eða félagsmanna, hvort sem þeir eru beinir eða óbeinir, einstaklingar eða lögaðilar, sem eru með virkan eignarhlut, og fjárhæðir þessara eignarhluta,

- c) skjöl sem staðfesta þær stefnur, verklagsreglur og ferla sem krafist er skv. III. kafla og 29. gr.,

- d) fundargerðir stjórnar og, ef við á, undirnefnda stjórnar og nefnda framkvæmdastjórnar,

- e) fundargerðir áhættunefndar,

- f) fundargerðir samráðshópa með stöðustofnunaradilum og viðskiptavinum, ef einhverjir eru,

- g) skýrslur um innri og ytri endurskoðun, áhættustýringar-skýrslur, skýrslur um hlítungu og skýrslur ráðgjafarfyrirtækja, þ.m.t. viðbrögð stjórnenda,

- h) stefnu um rekstrarsamfellu og áætlun um endurreisn eftir stóráfall, sem krafist er skv. 17. gr.,

- i) lausafjárætlunina og daglegar skýrslur um lausafjárstöðu, sem krafist er skv. 32. gr.,

- j) gögn sem endurspeglar allar eignir og skuldir og eiginfjárstöðu eins og krafist er skv. 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012,

- k) móttekna kvartanir, með upplýsingum um nafn, heimilisfang og reikningsnúmer kvartanda; móttökudegi kvörtunarinnar; nöfnum allra aðila sem eru tilgreindir í kvörtuninni; lýsingu á eðli kvörtunarinnar; málalyktum hennar og dagsetningu úrlausnar kvörtunarinnar,

- l) gögn um alla röskun á þjónustu eða starfstruflun, þ.m.t. ítarleg skýrsla um tímasetningu, áhrif og aðgerðir til úrbóta,

- m) gögn um niðurstöður afturvirkra prófa og álagsprófa sem framkvæmd hafa verið,

- n) skrifleg samskipti við lögbær yfirvöld, Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og viðeigandi aðila seðlabankakerfis Evrópu,

- o) lögfræðiálit sem móttekin hafa verið í samræmi við III. kafla,

- p) eftir atvikum, gögn um fyrirkomulag rekstrarsamhæfis við aðra miðlæga mótaðila,

- q) upplýsingarnar skv. 10. gr. (vii. lið b-liðar 1. mgr. og d-lið 1. mgr.),

- r) viðkomandi gögn sem lýsa þróun nýrra framtaksverkefna í starfseminni.

16. gr.

Skrár um gögn sem tilkynnt eru til afleiðuviðskiptaskrár

Miðlægur mótaðili skal ákvarða og geyma allar upplýsingar og gögn sem krafist er að tilkynnt séu í samræmi við 9. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 ásamt skráningu á dagsetningunni og tímanum sem tilkynnt er um viðskiptin.

V. KAFLI

REKSTRARSAMFELLA

(34. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012)

17. gr.

Áætlun og stefna

1. Miðlægur mótaðili skal hafa stefnu um rekstrarsamfellu og áætlun um endurreisn eftir stóráfall, sem stjórnin hefur samþykkt. Stefnan um rekstrarsamfellu og áætlunin um endurreisn eftir stóráfall skulu lúta óháðum úttektum sem stjórninni er tilkynnt um.

2. Stefnan um rekstrarsamfellu skal tilgreina alla mikilvæga starfsemi og tengd kerfi og fela í sér áætlun, stefnu og markmið miðlæga mótaðilans um að tryggja samfellu þessarar starfsemi og kerfa.

3. Stefnan um rekstrarsamfellu skal taka tillit til ytri tengsla og víxl tengsla innan fjármálainnið, þ.m.t. viðskiptavettvanga þar sem miðlægi mótaðilinn stöðustofnar, verðbréfauppþjörso- og greiðslukerfa og lánastofnana sem miðlægi mótaðilinn eða tengdur miðlægur mótaðili notar. Hún skal einnig taka tillit til mikilvægrar starfsemi eða þjónustu sem hefur verið útvístað til þriðju aðila.

4. Stefnan um rekstrarsamfellu og áætlunin um endurreisn eftir stóráfall skal fela í sér skýrt skilgreint og skjalfest kerfi til notkunar í neyðarástandi í tengslum við rekstrarsamfellu, stóráfall eða annað áfall, sem hefur þann tilgang að tryggja lágmarksþjónustustig mikilvægrar starfsemi.

5. Áætlunin um endurreisn eftir stóráfall skal tilgreina og fela í sér markmið um tíðni gagnaafritunar (e. *recovery point objectives*) og endurreisnartíma (e. *recovery time objectives*) fyrir mikilvæga starfsemi og ákvarða hentugustu endurreisnaráætlunina fyrir hvern þátt slíkrar starfsemi. Slíkt fyrirkomulag skal hafa þann tilgang að tryggja að við óvenjulegar aðstæður sé mikilvægum verkum lokið á réttum tíma og samþykktu þjónustustigi viðhaldið.

6. Stefna miðlægs mótaðila um rekstrarsamfellu skal tilgreina þann hámarkstíma sem ásættanlegt telst að mikilvæg starfsemi og kerfi séu ónothæf. Hámarksendurreisnartími mikilvægrar starfsemi miðlægs mótaðila sem tilgreina skal í stefnunni um rekstrarsamfellu skal ekki vera lengri en tvær klukkustundir. Ferlum og greiðslum í lok dags skal ljúka á tilskildum tíma og degi við allar aðstæður.

7. Miðlægur mótaðili skal taka tillit til mögulegra heildaráhrifa á skilvirkni markaðar þegar hann ákvarðar endurreisnartíma hvers þáttar í starfseminni.

18. gr.

Rekstraráhrifagreining

1. Miðlægur mótaðili skal gera rekstraráhrifagreiningu til að skilgreina þá þætti starfseminnar sem eru mikilvægir til að tryggja þjónustu miðlæga mótaðilans. Mikilvægi þessarar starfsemi fyrir aðrar stofnanir og virkni fjármálainnið skal vera hluti af greiningunni.

2. Miðlægur mótaðili skal beita áhættugreiningu á grundvelli sviðsmyndar sem hefur þann tilgang að greina áhrif mismunandi sviðsmynda á mikilvæga starfsemi hans.

3. Við mat á áhættu skal miðlægur mótaðili taka tillit til þess að hvaða leyti hann er háður utanaðkomandi þjónustuveitendum, þ.m.t. veitubjónustu. Miðlægur mótaðili skal gera ráðstafanir til að stýra slíku hæði með viðeigandi samningum og skipulagsráðstöfunum.

4. Rekstraráhrifagreiningum og sviðsmyndagreiningum skal haldið uppfærðum og þær skulu endurskoðaðar a.m.k. árlega og í kjölfar atvika eða verulegra skipulagsbreytinga. Greiningin skal taka tillit til allrar þróunar sem skiptir máli, þ.m.t. markaðs- og tækniþróunar.

19. gr.

Endurreisn eftir stóráfall

1. Miðlægur mótaðili skal gera ráðstafanir til að tryggja samfellu mikilvægrar starfsemi sinnar á grundvelli áfallasviðsmynda. Þessar ráðstafanir skulu a.m.k. snúa að því að nægilegt starfsfólk sé tiltækt, að hámarksniðritíma mikilvægrar starfsemi og að varaham (e. *failover*) og endurreisn á öðrum stað.

2. Miðlægur mótaðili skal viðhalda öðrum vinnslustað sem getur tryggt samfellu allrar mikilvægrar starfsemi miðlæga mótaðilans nákvæmlega eins og á aðalstaðnum. Landfræðilega skal áhættusnið varastaðarins vera annað en aðalstaðarins.

3. Miðlægur mótaðili skal viðhalda eða hafa tafarlausan aðgang að varastarfsstöð til að gera starfsfólki kleift að tryggja samfellu þjónustunnar sé aðalstarfsstöðin ekki tiltæk.

4. Miðlægi mótaðilinn skal meta þörfina fyrir viðbótarvinnslustaði, einkum ef fjölbreytni áhættusniðs aðal- og viðbótarstaðarins veitir ekki fullnægjandi vissu um að markmið miðlæga mótaðilans um rekstrarsamfellu verði uppfyllt við allar aðstæður.

20. gr.

Prófun og eftirlit

1. Miðlægur mótaðili skal prófa og hafa eftirlit með stefnu sinni um rekstrarsamfellu og áætlun sinni um endurreisn eftir stóráfall með reglulegu millibili og eftir umtalsverðar lagfæringar eða breytingar á kerfunum eða tengdri starfsemi til að tryggja að yfirlýstu markmiðunum sé náð með stefnunni um rekstrarsamfellu, þ.m.t. markmiðinu um tveggja klukkustunda endurreisnartíma að hámarki. Próf skulu skipulögð og skrásett.

2. Prófun á stefnunni um rekstrarsamfellu og áætluninni um endurreisn eftir stóráfall skal uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- hún feli í sér sviðsmyndir með stórfelldum áföllum og skiptum milli aðalstaðar og varastaða,
- hún feli í sér þátttöku stöðustofnunaradila, utanaðkomandi þjónustuveitenda og viðeigandi stofnana sem koma að fjármálainniðum, sem víxl tengsl hafa verið skilgreind við í stefnunni um rekstrarsamfellu.

21. gr.

Viðhald

1. Miðlægur mótaðili skal reglulega endurskoða og uppfæra stefnu sína um rekstrarsamfellu svo hún nái yfir alla mikilvæga starfsemi og hafi að geyma þá endurreisnaráætlun sem hentar þeirri starfsemi best.

2. Miðlægur mótaðili skal reglulega endurskoða og uppfæra áætlun sína um endurreisn eftir stóráfall svo hún hafi að geyma þá endurreisnaráætlun sem hentar allri mikilvægri starfsemi best.

3. Við uppfærslur á stefnunni um rekstrarsamfellu og áætluninni um endurreisn eftir stóráfall skal taka tillit til niðurstaðna prófa og ráðlegginga sem hljóta af óháðum úttektum og öðrum úttektum og lögbærra yfirvalda. Miðlægir mótaðilar skulu endurskoða stefnu sína um rekstrarsamfellu og áætlun sína um endurreisn eftir stóráfall eftir hverja verulega röskun til að greina orsakir og nauðsynlegar umbætur á starfsemi sinni, stefnu sinni um rekstrarsamfellu og áætlun sinni um endurreisn eftir stóráfall.

22. gr.

Áfallstjórnun

1. Miðlægur mótaðili skal hafa starfseiningu sem sinnir áfallstjórnun í neyðarástandi. Verklag áfallstjórnunar skal vera skýrt og skriflegt. Stjórnin skal hafa eftirlit með starfseiningu áfallstjórnunar og fá, og fara yfir, skýrslur um hana reglulega.

2. Starfseining áfallstjórnunar skal hafa skýrt og vel skipulagt verklag til að stýra innri og ytri samskiptum meðan áfallsástand varir.

3. Eftir áfall skal miðlægur mótaðilinn gera úttekt á því hvernig hann tókst á við það. Eftir því sem við á skulu stöðustofnunaradilar og aðrir utanaðkomandi hagsmunaaðilar leggja af mörkum til úttektarinnar.

23. gr.

Samskipti

1. Miðlægur mótaðili skal hafa samskiptaáætlun þar sem skráð er með hvaða hætti framkvæmdastjórn, stjórn og viðkomandi utanaðkomandi hagsmunaaðilum, þ.m.t. lögbærum yfirvöldum, stöðustofnunaradilum, viðskiptavinum, uppgjörsaðilum, verðbréfauppgjör- og greiðslukerfum og viðskiptavettvöngum, verði haldið upplýstum með fullnægjandi hætti meðan á áfalli stendur.

2. Skýra skal stjórninni frá sviðsmyndagreiningu, áhættugreiningu, úttektum og niðurstöðum eftirlits og prófa.

VI KAFLI

TRYGGINGAR

(41. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012)

24. gr.

Hundraðshlutfall

1. Miðlægur mótaðili skal reikna út upphafstryggingar fyrir áhættu sem leiðir af markaðshreyfingum fyrir hvern fjármálagerning sem er tryggður á grundvelli afurðar, yfir það tímabil sem skilgreint er í 25. gr. og þannig að gert sé ráð fyrir tímaramma til innlausnar stöðunnar eins og hann er skilgreindur í 26. gr. Við útreikning á upphafstryggingum skal miðlægur mótaðilinn a.m.k. fara eftir eftirfarandi öryggisbilum:

- fyrir OTC-afleiður, 99,5%,
- fyrir fjármálagerninga aðra en OTC-afleiður, 99%.

2. Við ákvörðun á fullnægjandi öryggisbilum fyrir hvern flokk fjármálagerninga sem hann stöðustofnar skal miðlægur mótaðilinn að auki taka mið af a.m.k. eftirfarandi þáttum:

- flækjustigi og óvissustigi verðlagningar viðkomandi flokks fjármálagerninga sem kunna að takmarka sannreyningu á útreikningi upphafs- og viðbótartryggingar,
- áhættueiginleikum viðkomandi flokks fjármálagerninga, sem kunna að fela sér, án þess að takmarkast við, flökt, gildistíma, seljanleika, ólínulega verðeiginleika, áhættu vegna skyndilegra vanskila og fylgniáhættu,
- að hvaða marki önnur áhættustýring takmarkar ekki greiðslufallsáhættu með fullnægjandi hætti,
- innbyggðri vogun viðkomandi flokks fjármálagerninga, þ.m.t. hvort hann sé verulega sveiflukenndur, mjög samþjappaður hjá fáum markaðsaðilum eða erfitt geti verið að loka honum.

3. Miðlægi mótaðilinn skal upplýsa lögbær yfirvöld sín og stöðustofnunaðila sína um viðmiðin sem liggja til grundvallar við ákvörðun á hundradshlutfallinu sem er beitt við útreikning á tryggingum fyrir hvern flokk fjármálagerninga.

4. Ef miðlægur mótaðili stöðustofnar OTC-afleiður sem hafa sömu áhættueiginleika og afleiður sem afgreiddar eru á skipulegum verðbréfamörkuðum eða jafngildum markaði þriðja lands, á grundvelli mats á áhættuþáttunum sem um getur í 2. mgr., er miðlæga mótaðilanum heimilt að nota annað öryggisbil, sem er a.m.k. 99%, fyrir þá samninga ef áhætta OTC-afleiðusamninganna sem hann stöðustofnar er milduð á viðeigandi hátt með notkun slíks öryggisbils og skilyrði 2. mgr. eru virt.

25. gr.

Tímabil fyrir útreikning á sögulegu flökti

1. Miðlægur mótaðili skal tryggja að samkvæmt líkansaðferðum sínum og sannreyningarferli sínu sem komið er á í samræmi við XII. kafla nái upphafstryggingar að þekja, með a.m.k. því öryggisbili sem skilgreint er í 24. gr. og fyrir innlausnartímabilið sem skilgreint er í 26. gr., þá áhættu sem leiðir af sögulegu flökti sem er reiknað út á grundvelli gagna sem ná yfir a.m.k. næstliðna 12 mánuði.

Miðlægur mótaðili skal sjá til þess að gögnin sem notuð eru við útreikning á sögulegu flökti taki til allra markaðsaðstæðna, þ.m.t. álagstímabila.

2. Miðlægum mótaðila er heimilt að nota annað tímabil til útreiknings á sögulegu flökti að því tilskildu að það leiði til krafna um tryggingarþekju sem séu a.m.k. jafnmiklar og þær sem fást með tímabilinu sem skilgreint er í 1. mgr.

3. Tryggingabreytur fyrir fjármálagerninga án sögulegs athugunartímabils skulu byggja á varfærnislegum forsendum. Miðlægur mótaðili skal tafarlaust leiðrétta útreikning þeirra trygginga sem krafist er á grundvelli greiningar á verðsögu nýju fjármálagerninganna.

26. gr.

Tímarammi innlausnartímabils

1. Miðlægur mótaðili skal skilgreina tímaramma innlausnartímabilsins að teknu tilliti til eiginleika stöðustofnaða fjármálagerningsins, markaðarins þar sem hann gengur kaupum og sölum og tímabils útreiknings og innheimtu á tryggingunum. Þessi innlausnartímabil skulu vera a.m.k.:

- fimm virkir dagar fyrir OTC-afleiður,
- tveir virkir dagar fyrir fjármálagerninga aðra en OTC-afleiður.

2. Við ákvörðun á viðunandi innlausnartímabili skal miðlægi mótaðilinn í öllum tilvikum meta og taka saman a.m.k. eftirfarandi:

- lengsta mögulega tímamál sem má líða frá síðustu innheimtu miðlæga mótaðilans á tryggingum þar til að hann lýsir yfir vanskilum eða virkjar vanskilastýringarferlið,
- tímamál sem áætlað er að þurfi til að móta og framkvæma áætlunina um stýringu vanskila stöðustofnunaðila samkvæmt sérkennum hvers flokks fjármálagerninga, þ.m.t. seljanleika hans og stærð og samþjöppun staðanna, og mörkuðunum sem miðlægi mótaðilinn mun nota til að loka eða áhættuverja að fullu stöðu stöðustofnunaðila,
- ef við á, tímamál sem þarf til að mæta mótaðilaáhættu sem miðlægi mótaðilinn stendur frammi fyrir.

3. Við mat á tímabilunum sem skilgreind eru í 2. mgr. skal miðlægur mótaðili a.m.k. taka tillit til þeirra þátta sem tilgreindir eru í 2. mgr. 24. gr. og tímabilsins til útreiknings á sögulegu flökti eins og það er skilgreint í 25. gr.

4. Ef miðlægur mótaðili stöðustofnar OTC-afleiður sem hafa sömu áhættueiginleika og afleiður sem afgreiddar eru á skipulegum verðbréfamörkuðum eða jafngildum markaði þriðja lands getur hann notað annan tímaramma fyrir innlausnartímabilið en þann sem er tilgreindur í 1. mgr., að því tilskildu að hann geti sýnt lögbæru yfirvaldi sínu fram á að:

- slíkur tímarammi eigi betur við en sá sem er tilgreindur í 1. mgr. í ljósi sérkenna viðkomandi OTC-afleiðna,
- slíkur tímarammi sé a.m.k. tveir virkir dagar.

27. gr.

Tryggingartaka vegna eignasafna

1. Miðlægur mótaðili getur leyft jöfnun eða lækkanir á umkrafinni tryggingu fjármálagerninga sem hann stöðustofnar ef verðáhætta eins fjármálagernings eða safns fjármálagerninga hefur verulega og sannanlega fylgni við verðáhættu annarra fjármálagerninga eða er háð henni á grundvelli jafngildrar tölfræðilegrar breytu.

2. Miðlægi mótaðilinn skal skjalfesta nálgun sína á tryggingartöku vegna eignasafna og skal a.m.k. staðfesta að fylgnin, eða hæði á grundvelli jafngildrar tölfræðilegrar breytu, milli tveggja eða fleiri fjármálagerninga sem eru stöðustofnaðir sé áreiðanleg á afturskyggna tímabilinu útreiknuðu í samræmi við 25. gr. og sýni fram á viðnámsþrótt við sögulegar eða ímyndaðar álagssviðsmyndir. Miðlægi mótaðilinn skal sýna fram á að efnahagsleg rök séu fyrir verðtengslunum.

3. Allir fjármálagæringar sem tryggingartöku vegna eignasafns er beitt á skulu falla undir sama vanskilasjóðinn. Geti miðlægur mótaðili fyrirfram sýnt lögbærum yfirvöldum sínum og stöðustofnunaraðilum sínum fram á það hvernig mögulegu tapi yrði dreift meðal mismunandi vanskilasjóða og hafi hann sett nauðsynleg ákvæði þar að lútandi í reglur sínar er þó heimilt að beita tryggingartöku vegna eignasafns á fjármálagæringa sem falla undir mismunandi vanskilasjóði.

4. Nái tryggingartaka vegna eignasafns til margra gerninga skal fjárhæð tryggingarlækkana ekki vera hærri en 80% af mismuninum milli samtölu trygginganna fyrir hverja afurð samkvæmt útreikningi á grundvelli hvernar þeirra fyrir sig og tryggingarinnar sem er reiknuð út á grundvelli heildarmats á áhættuskuldbindingunni fyrir samanlagt eignasafn. Beri miðlægur mótaðili enga mögulega áhættu af tryggingarlækkuninni getur hann beitt lækkun sem nemur allt að 100% af þessum mismun.

5. Um tryggingarlækkanir í tengslum við tryggingartöku vegna eignasafna skal gilda traust áætlun um álagspróf í samræmi við XII. kafla.

28. gr.

Sveiflumögnun

1. Miðlægur mótaðili skal tryggja að stefna hans um val og endurskoðun á öryggisbili, innlausnartímabili og afturskyggnu tímabili skili framsýnum, stöðugum og varfærnislegum kröfum um tryggingar sem takmarki sveiflumögnun að því marki að traustleiki og fjárhagslegt öryggi miðlæga mótaðilans verði ekki fyrir neikvæðum áhrifum. Þetta skal fela í sér að forðast, þegar mögulegt er, truflandi eða stórstígar breytingar á kröfum um tryggingar og að setja gagnsæjar og fyrirsjáanlegar verklagsreglur um leiðréttingu á kröfum um tryggingar til að bregðast við breyttum markaðsaðstæðum. Í þessum tilgangi skal miðlægi mótaðilinn beita a.m.k. einum eftirfarandi valkosta:

- tryggingarauka (e. *margin buffer*) sem nemur a.m.k. 25% af útreiknuðum tryggingum og hann leyfir að sé fullnýttur tímabundið á tímabilum þegar útreiknaðar kröfur um tryggingar hækka verulega,
- að gefa athugunum við álagsaðstæður á afturskyggna tímabilinu sem reiknað er út í samræmi við 26. gr. a.m.k. 25% vægi,
- að tryggja að kröfur sínar um tryggingar séu ekki minni en þær sem yrðu reiknaðar út á grundvelli flökts sem er metið yfir tíu ára sögulegt, afturskyggnt tímabil.

2. Ef miðlægur mótaðili leiðrétir breytur tryggingalíkansins til að endurspeglar betur núverandi markaðsskilyrði skal hann taka tillit til allra mögulegra sveiflumagnandi áhrifa slíkrar leiðréttingar.

VII. KAFLI

VANSKILASJÓÐUR

(42. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012)

29. gr.

Rammi og stjórnarhættir

1. Til að ákvarða lágmarksstærð vanskilasjóðs og fjárhæð annars fjármagns sem þarf til að uppfylla kröfur 42. og 43. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, að teknu tilliti til hæðis innan samstæðu, skal miðlægur mótaðili koma á innri stefnuramma til að skilgreina tegundir óvenjulegra en sennilegra markaðsaðstæðna sem gætu valdið því að hann stæði frammi fyrir mestri áhættu.

2. Ramminn skal fela í sér greinargerð sem lýsir því hvernig miðlægi mótaðilinn skilgreinir óvenjulegar en sennilegar markaðsaðstæður. Hann skal vera skjalfestur að fullu og viðhaldið í samræmi við 12. gr.

3. Áhættunefndin skal ræða rammann og stjórnin samþykkja hann. Traustleika rammans og getu hans til að endurspeglar markaðshreyfingar skal endurskoða a.m.k. árlega. Áhættunefndin skal ræða endurskoðunina og skýra skal stjórninni frá henni.

30. gr.

Greining á óvenjulegum en sennilegum markaðsaðstæðum

1. Ramminn sem lýst er í 29. gr. skal endurspeglar áhættusnið miðlæga mótaðilans, að teknu tilliti til áhættuskuldbindinga yfir landamæri og milli gjaldmiðla, ef við á. Hann skal tilgreina alla markaðsáhættu sem miðlægur mótaðili gæti staðið frammi fyrir í kjölfar vanskila eins eða fleiri stöðustofnunaraðila, þ.m.t. óhagstæðar hreyfingar á markaðsvirði stöðustofnaðra gerninga, minnkaðan seljanleika þessara gerninga á markaði og lækkun á innlausnarvirði trygginga. Ramminn skal einnig endurspeglar viðbótaráhættu fyrir miðlæga mótaðilann sem leiðir af samtímis greiðslufalli eininga í samstæðu stöðustofnunaraðilans sem lendir í vanskilum.

2. Ramminn skal tilgreina hvern og einn markað þar sem miðlægur mótaðili stendur frammi fyrir áhættu ef til vanskila stöðustofnunaraðila kemur. Fyrir hvern tilgreindan markað skal miðlægur mótaðili tilgreina óvenjulegar en sennilegar aðstæður a.m.k. á grundvelli:

- ýmiss konar sögulegra sviðsmynda, þ.m.t. tímabila óvenjulegra markaðshreyfinga á næstliðnum 30 árum, eða eins löngu tímabili og áreiðanleg gögn hafa verið fyrir hendi, sem hefðu valdið mestri fjárhagslegri áhættu fyrir miðlæga mótaðilann. Ákvæði miðlægur mótaðili að endurtekning sögulegs tilviks mikilla verðhreyfinga sé ekki líkleg skal hann rökstyðja fyrir lögbæra yfirvaldinu af hverju það er undanskilið í rammannum,

b) ýmiss konar mögulegra framtíðarsviðsmynda, á grundvelli samkvæmra forsendna um flókt á markaði og verðfylgni milli markaða og fjármálagerninga, bæði á grundvelli megindlegs og eigindlegs mats á mögulegum markaðsaðstæðum.

3. Í rammanum skal einnig taka mið af því, með megindlegum og eigindlegum hætti, að hvaða marki óvenjulegar verðhreyfingar gætu átt sér stað samtímis á mörgum tilgreindum mörkuðum. Ramminn skal fela í sér viðurkenningu á því að söguleg verðfylgni getur gengið úr skorðum í óvenjulegum en sennilegum markaðsaðstæðum.

31. gr.

Endurskoðun á óvenjulegum en sennilegum sviðsmyndum

Miðlægi mótaðilinn skal reglulega endurskoða þær verklagsreglur sem lýst er í 30. gr., að teknu tilliti til allrar markaðsþróunar sem máli skiptir og umfangs og samþjöppunar áhættu stöðustofnunaðila. Í samráði við áhættunefndina skal miðlægi mótaðilinn endurskoða þær sögulegu og ímynduðu sviðsmyndir sem hann notar til að greina óvenjulegar en sennilegar markaðsaðstæður, a.m.k. árlega og oftar þegar markaðsþróun eða verulegar breytingar á samningunum sem miðlægi mótaðilinn stöðustofnar hafa áhrif á forsendur sviðsmyndanna og krefjast þar af leiðandi breytinga á sviðsmyndunum. Tilkynna skal stjórninni um verulegar breytingar á rammanum.

VIII. KAFLI

EFTIRLIT MEÐ LAUSAFJÁRÁHÆTTU

(44. GR. REGLUGERÐAR (ESB) NR. 648/2012)

32. gr.

Mat á lausafjárahættu

1. Miðlægur mótaðili skal koma á traustum ramma um stýringu lausafjárahættu, sem skal fela í sér skilvirk rekstrar- og greiningartæki til að greina, mæla og fylgjast með uppgjör- og fjármögnunarstreymi með viðvarandi og tímanlegum hætti, þ.m.t. notkun hans á lausu fé innan dags (e. *intraday liquidity*). Miðlægir mótaðilar skulu reglulega meta snið og notkun ramma síns um lausafjárstýringu, þ.m.t. taka til athugunar niðurstöður álagsprófa.

2. Rammi miðlægs mótaðila um stýringu lausafjárahættu skal vera nægilega traustur til að tryggja að miðlægi mótaðilinn geti uppfyllt greiðslu- og uppgjörsskyldur í öllum viðeigandi gjaldmiðlum þegar þær falla í gjalddaga, þ.m.t. innan dags þegar við á. Rammi miðlægs mótaðila um stýringu lausafjárahættu skal einnig fela í sér mat á mögulegri lausafjárþörf hans í framtíðinni við ýmiss konar mögulegar álagssviðsmyndir. Álagssviðsmyndir skulu fela í sér vanskil stöðustofnunaðila skv. 44. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 frá vanskiladegi til loka innlausnartímabils og lausafjárahættuna sem stafar af fjárfestingarstefnu og verklagi miðlæga mótaðilans við óvenjulegar en sennilegar aðstæður.

3. Rammi miðlægs mótaðila um stýringu lausafjárahættu skal fela í sér lausafjáraætlun sem er skjalfest og viðhaldið í

samræmi við 12. gr. Lausafjáraætlunin skal að lágmarki mæla fyrir um verklag miðlæga mótaðilans við:

- a) að stýra og fylgjast með, a.m.k. daglega, lausafjárþörf sinni miðað við ýmsar markaðssviðsmyndir,
- b) að viðhalda nægilegu lausu fé til að mæta lausafjárþörf sinni og greina á milli notkunar mismunandi tegunda lausafjár,
- c) daglegt mat og verðmat á lausafjareignum sem miðlægi mótaðilinn hefur yfir að ráða og á lausafjárþörf sinni,
- d) að ákvarða ástæður lausafjárahættu,
- e) að meta tímann sem laust fé miðlæga mótaðilans skal vera honum til umráða,
- f) að meta hugsanlega lausafjárþörf vegna getu stöðustofnunaðila til að skipta út reiðufé fyrir tryggingar sem eru ekki reiðufé,
- g) ferla sem gripið er til ef til lausafjárskorts kemur,
- h) að auka aftur laust fé sem hann kann að nota við álagsatburð.

Stjórn miðlæga mótaðilans skal samþykkja áætlunina að höfðu samráði við áhættunefndina.

4. Miðlægur mótaðili skal meta lausafjárahættuna sem hann stendur frammi fyrir, þ.m.t. ef hann eða stöðustofnunaðilar hans geta ekki staðið við greiðsluskuldbindingar sínar þegar þær falla á gjalddaga sem hluti af stöðustofnunar- eða uppgjörferlinu, einnig að teknu tilliti fjárfestingarstarfsemi miðlæga mótaðilans. Áhættustýringarramminn skal einnig taka til lausafjárþarfar sem leiðir af sambandi miðlæga mótaðilans við aðila sem honum stafar lausafjárahætta af, þ.m.t.:

- a) uppgjörsbanka,
- b) greiðslukerfi,
- c) verðbréfauppgjörskerfi,
- d) umboðsaðila eigin reikninga (e. *nostro agents*),
- e) vörslubanka,
- f) viðskiptavaka (e. *liquidity providers*),
- g) rekstrarsamhæfða miðlæga mótaðila,
- h) þjónustuveitendur.

5. Miðlægur mótaðili skal í ramma sínum um stýringu lausafjárahættu taka tillit til víxl tengsla milli aðilanna sem taldir eru upp í 4. mgr. og margþættra tengsla sem aðili sem talinn er upp í 4. mgr. getur haft við miðlægum mótaðila.

6. Miðlægur mótaðili skal gera daglega skýrslu um þarfir og fé skv. a-, b- og c-lið 3. mgr. og ársfjórðungslega skýrslu um lausafjáraætlun sína samkvæmt d- til h-lið 3. mgr. Skýrslurnar skulu skjalfestar og varðveittar í samræmi við IV. kafla.

33. gr.

Aðgangur að lausafé

1. Miðlægur mótaðili skal viðhalda lausafé, í hverjum gjaldmiðli sem máli skiptir, sem svarar til lausafjárfrafna hans eins og þær eru skilgreindar í samræmi við 44. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 og 32. gr. þessarar reglugerðar. Þetta lausafé skal takmarkast við:

- innstæður hjá seðlabanka sem er útgáfubanki (e. *central bank of issue*),
- innstæður hjá lánastofnunum sem hafa starfsleyfi í samræmi við 47. gr.,
- veittar lánalínur eða jafngilda samninga við stöðustofnunaraðila sem eru ekki í vanskilum,
- veitta samninga um endurhverf viðskipti,
- auðseljanlega fjármálagerninga sem uppfylla kröfurnar í 45. og 46. gr. og sem miðlægi mótaðilinn getur sýnt fram á að séu auðveldlega aðgengilegir og breytanlegir í reiðufé samdægurs með því að beita fyrirframákveðnu og mjög traustu fjármögnunarfyrirkomulagi, þ.m.t. við erfiðar markaðsaðstæður.

2. Miðlægur mótaðili skal taka tillit til gjaldmiðlanna sem skuldbindingar hans eru í og mögulegra áhrifa af erfiðum aðstæðum á aðgang hans að gjaldeyrismörkuðum með hætti sem samræmist verðbréfauppgjörsferlum erlends gjaldeyris og verðbréfauppgjörskerfum.

3. Veittar lánalínur gegn tryggingum sem stöðustofnunaráðilar leggja fram skulu ekki tvítaldar sem laust fé. Miðlægur mótaðili skal gera ráðstafanir til að fylgjast með og stýra samþjöppun lausafjárahættu af einstökum viðskiptavökum.

4. Miðlægur mótaðili skal gera ítarlega áreiðanleikakönnun á því að viðskiptavakar hans búi yfir nægri getu til að starfa í samræmi við tilhögun viðskiptavaktar.

5. Miðlægur mótaðili skal reglulega prófa verklag sitt fyrir aðgang að fyrirframundirbúnu fjármögnunarfyrirkomulagi. Í þessu getur falist að draga tilraunafjárhæðir á viðskiptalánalínu til að kanna hraða aðgengis að fjármagni og áreiðanleika ferla.

6. Lausafjáraætlun miðlægs mótaðila skal fela í sér nákvæmar verklagsreglur um notkun á lausu fé hans til að uppfylla greiðsluskuldbindingar við lausafjárfarkort. Verklagsreglurnar skulu tilgreina með skýrum hætti hvenær nota á tiltekið fé. Þær skulu einnig lýsa með hvaða hætti skal nálgast innstæður eða fjárfestingar í formi innstæðna til einnar nætur, hvernig framkvæma skal samdægurs markaðsviðskipti, eða með hvaða hætti skal draga á fyrirframundirbúna lausafjárlínur. Þessar aðferðir skal prófa reglulega. Miðlægur mótaðili skal einnig koma á fullnægjandi áætlun um endurnýjun fjármögnunarfyrirkomulags áður en það rennur út.

34. gr.

Samþjöppunaráhætta

- Miðlægur mótaðili skal hafa náð eftirlit með og stýra samþjöppun lausafjárahættu sinnar, þ.m.t. áhættu sinni sem stafar af þeim aðilum sem taldir eru upp í 4. mgr. 32. gr. og af aðilum í sömu samstæðu.
- Rammi miðlægs mótaðila um stýringu lausafjárahættu skal fela í sér beitingu áhættu- og samþjöppunarmarkna.
- Miðlægur mótaðili skal skilgreina ferli og verklag fyrir brot á samþjöppunarmörkum.

IX. KAFLI

FORGANGSRÖÐUN VIÐ GREIÐSLU VANSKILA (E. *DEFAULT WATERFALL*)

(Ákvæði 45. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012)

35. gr.

Útreikningur á fjárhæð eigin fjármagns miðlæga mótaðilans til notkunar í forgangsröðun við greiðslu vanskila

1. Miðlægur mótaðili skal hafa yfir að ráða, og tilgreina með aðskildum hætti í efnahagsreikningi sínum, fjárhæð sérstaks eigin fjármagns í þeim tilgangi sem greinir í 4. mgr. 45. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012.

2. Miðlægur mótaðili skal reikna út lágmarksfjárhæðina sem um getur í 1. mgr. með því að margfalda lágmark eigin fjár, þ.m.t. óráðstafað eigið fé og annað eigið fé, sem hann skal hafa í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 og framselda reglugerð (ESB) nr. 152/2013 ⁽¹⁾, með 25%.

Miðlægi mótaðilinn skal endurskoða lágmarksfjárhæðina árlega.

⁽¹⁾ Stjttð. ESB L 52, 23.2.2013, bls. 37.

3. Hafi miðlægur mótaðili komið á fót fleiri en einum vanskilasjóði fyrir mismunandi flokka fjármálagerninga sem hann stöðustofnar skal hann úthluta öllu sérstöku eigin fjármagni sem reiknað er út skv. 1. mgr. til vanskilasjóðanna í réttu hlutfalli við stærð hvers og eins þeirra, tilgreina það sérstaklega í efnahagsreikningi sínum og nota það til að standa straum af vanskilum sem verða á þeim mismunandi markaðs-sviðum sem vanskilasjóðirnir eru stofnaðir vegna.

4. Ekki skal nota annað fjármagn en eigið fé, þ.m.t. óráðstafað eigið fé og annað eigið fé, eins og um getur í 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, til að uppfylla kröfurnar skv. 1. mgr.

36. gr.

Viðhald á fjárhæð eigin fjármagns miðlægs mótaðila til notkunar í forgangsroðun við greiðslu vanskila

1. Miðlægur mótaðili skal tafarlaust upplýsa lögbær yfirvöld ef fjárhæð sérstaks eigin fjármagns fer niður fyrir þá fjárhæð sem kveðið er á um í 35. gr., tilgreina ástæðurnar fyrir brotinu og leggja fram ítarlega skriflega lýsingu á ráðstöfunum og tímaáætlun til að hækka fjárhæðina í samt horf.

2. Ef um er að ræða síðari vanskil eins eða fleiri stöðustofnaraðila áður en miðlægur mótaðilinn hefur komið sérstöku eigin fjármagni í samt horf skal, að því er varðar 45. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012, aðeins nota eftirstæða fjárhæð þess sérstaka eigin fjármagns sem hefur verið úthlutað.

3. Miðlægur mótaðili skal koma sérstöku eigin fjármagni í samt horf innan eins mánaðar frá tilkynningunni sem um getur í 1. mgr.

X. KAFLI

TRYGGINGAR

(Ákvæði 46. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012)

37. gr.

Almennar kröfur

Miðlægur mótaðili skal setja og framkvæma gagnsæjar og fyrirsjáanlegar stefnur og verklagsreglur til að meta og hafa stöðugt eftirlit með seljanleika eigna sem samþykktar eru sem tryggingar og gera úrbætur eftir því sem við á.

Miðlægur mótaðili skal endurskoða stefnur sínar og verklagsreglur um veðhæfar eignir a.m.k. árlega. Slík endurskoðun skal einnig fara fram hvenær sem veruleg breyting verður sem hefur áhrif á áhættu miðlæga mótaðilans.

38. gr.

Tryggingar í formi reiðufjár

Að því er varðar 1. mgr. 46. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 skulu auðseljanlegar tryggingar í formi reiðufjár vera í annaðhvort:

a) gjaldmiðli sem miðlægur mótaðilinn getur sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að hann geti stýrt áhættu vegna með fullnægjandi hætti,

b) gjaldmiðli sem miðlægur mótaðilinn stöðustofnar viðskipti í, innan marka trygginganna sem þarf til að verjast áhættu miðlæga mótaðilans í þeim gjaldmiðli.

39. gr.

Fjármálagerningar

Að því er varðar 1. mgr. 46. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 skulu fjármálagerningar, bankaábyrgðir og gull sem uppfylla skilyrðin í I. viðauka teljast auðseljanlegar tryggingar.

40. gr.

Mat á tryggingum

1. Að því er varðar mat á auðseljanlegum tryggingum, eins og þær eru skilgreindar í 37. gr., skal miðlægur mótaðili setja og framkvæma stefnur og verklagsreglur til að hafa eftirlit, eins nærri rauntíma og unnt er, með láns hæfi, seljanleika á markaði og verðflökti hvernar eignar sem samþykkt er sem trygging. Miðlægur mótaðili skal hafa reglulegt, að lágmarki árlegt, eftirlit með því hvort stefnur og verklagsreglur hans um verðmat séu fullnægjandi. Slík endurskoðun skal einnig fara fram hvenær sem veruleg breyting verður sem hefur áhrif á áhættu miðlæga mótaðilans.

2. Miðlægur mótaðili skal meta tryggingar sínar á markaðsvirði eins nærri rauntíma og unnt er og sé það ekki mögulegt skal hann geta sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að hann geti stýrt áhættunni.

41. gr.

Frádrag

1. Miðlægur mótaðili skal setja og hrinda í framkvæmd stefnum og verklagsreglum til að ákvarða hæfilegt frádrag til að beita á virði trygginga.

2. Frádrag skal miðast við að nauðsynlegt kann að vera að innleysa tryggingarnar við erfiðar markaðsaðstæður og við ákvörðun þess skal taka tillit til tímans sem þarf til að innleysa þær. Miðlægur mótaðilinn skal sýna lögbærum yfirvöldum fram á að frádragið sé reiknað út af varfærni til að takmarka sveiflumagnandi áhrif að því marki sem unnt er. Fyrir hverja eign sem lögð er fram sem trygging skal ákvarða frádragið með tilliti til viðeigandi viðmiða, þ.m.t.:

a) tegundar eignar og greiðslufallsáhættu sem tengist fjármálagerningnum á grundvelli innra mats miðlæga mótaðilans. Við framkvæmd slíks mats skal miðlægur mótaðili beita skilgreindum og hlutlægum aðferðum sem byggja ekki eingöngu á utanaðkomandi áliti og taka tillit til áhættunnar sem leiðir af því að útgefandinn sé með aðsetur í tilteknu landi,

- b) líftíma eignarinnar,
- c) sögulegs verðflökts og ímyndaðs framtíðarverðflökts eignarinnar við erfiðar markaðsaðstæður,
- d) seljanleika á undirliggjandi markaði, þ.m.t. verðbils kaup- og sölutilboðs,
- e) gjaldeyrisáhættu, ef einhver er,
- f) fylgniáhættu.

3. Miðlægur mótaðili skal hafa reglulegt eftirlit með því að frádrag sé fullnægjandi. Miðlægur mótaðili skal endurskoða stefnur og starfsreglur um frádrag a.m.k. árlega og alltaf þegar veruleg breyting verður sem hefur áhrif á áhættu miðlæga mótaðilans, en ætti að forðast að því marki sem unnt er að gera truflandi eða stórstígar breytingar á frádragi sem gætu valdið sveiflumögnun. Meta skal stefnu og starfsreglur um frádrag á óháðan hátt a.m.k. árlega.

42. gr.

Samþjöppunarmörk

1. Miðlægur mótaðili skal setja og framkvæma stefnur og verklagsreglur til að tryggja að tryggingar séu nægilega dreifðar til að unnt sé að innleysa þær innan skilgreinds eignartímabils án þess að hafa veruleg áhrif á markaðinn. Stefnurnar og verklagsreglurnar skulu ákvarða ráðstafanir til að draga úr áhættu sem skal beita ef farið er yfir samþjöppunarmörkin sem tilgreind eru í 2. mgr.

2. Miðlægur mótaðili skal ákvarða samþjöppunarmörk fyrir:

- a) einstaka útgefendur,
- b) tegund útgefanda,
- c) tegund eignar,
- d) hvern stöðustofnunaðila,
- e) alla stöðustofnunaðila.

3. Samþjöppunarmörk skulu ákvörðuð af varfærni að teknu tilliti til allra viðeigandi viðmiða, þ.m.t.:

- a) fjármálagerninga sem gefnir eru út af útgefendum sömu tegundar út frá atvinnugrein, starfsemi, landsvæði,
- b) umfangs greiðslufallsáhættu fjármálagerningsins eða útgefandans á grundvelli innra mats miðlæga mótaðilans. Við framkvæmd slíks mats skal miðlægur mótaðili beita skilgreindum og hlutlægum aðferðum sem byggja ekki eingöngu á utanaðkomandi áliti og taka tillit til áhættunnar sem leiðir af því að útgefandinn sé með aðsetur í tilteknu landi,

c) seljanleika og verðflökts fjármálagerninganna.

4. Miðlægur mótaðili skal sjá til þess að ekki meira en 10% af tryggingum hans séu með ábyrgð einnar lánastofnunar, eða jafngildrar fjármálastofnunar í þriðja landi, eða aðila sem er hluti af sömu samstæðu og lánastofnunin eða fjármálastofnunin í þriðja landi. Nemi tryggingar sem miðlægur mótaðili fær í formi viðskiptabankaábyrgða meira en 50% af heildartryggingunum má hækka þetta hámark í allt að 25%.

5. Við útreikning á þeim takmörkunum sem kveðið er á um í 2. mgr. skal miðlægur mótaðili taka tillit til heildaráhættu sem honum stafar af útgefanda, þ.m.t. heildarfjárhæð lánalína, innlánskírteina, bundinna innlána, sparireikninga, innlánsreikninga, tékkareikninga, peningamarkaðsgerninga og endurhverfra viðskipta sem miðlægi mótaðilinn nýtir. Þessar takmarkanir gilda ekki um tryggingar sem miðlægi mótaðilinn hefur umfram lágmarkskröfurnar um tryggingar, vanskilasjóð eða annað fjármagn.

6. Við ákvörðun á samþjöppunarmörkunum fyrir áhættu miðlægs mótaðila sem stafar af einstökum útgefanda skal miðlægur mótaðili leggja saman og meðhöndla sem staka áhættu þá áhættu sína sem stafar af öllum fjármálagerningum sem gefnir eru út af útgefandanum eða aðila innan samstæðu hans, er með skýrum hætti með ábyrgð útgefandans eða aðila innan samstæðu hans, og af fjármálagerningum sem eru gefnir út af fyrirtækjum sem hafa þann eina tilgang að eiga framleiðslutæki sem eru nauðsynleg fyrir starfsemi útgefandans.

7. Miðlægur mótaðili skal hafa reglulegt eftirlit með því hvort stefnur og verklagsreglur hans um samþjöppunarmörk séu fullnægjandi. Miðlægur mótaðili skal endurskoða stefnu sína og verklagsreglur um samþjöppunarmörk a.m.k. árlega og hvenær sem veruleg breyting verður sem hefur áhrif á áhættu miðlæga mótaðilans.

8. Miðlægur mótaðili skal upplýsa lögbæra yfirvaldið og stöðustofnunaðilana um gildandi samþjöppunarmörk og allar breytingar á þessum mörkum.

9. Fari miðlægi mótaðilinn verulega yfir samþjöppunarmörk sem kveðið er á um í stefnum hans og verklagsreglum skal hann upplýsa lögbæra yfirvaldið um það án tafar. Miðlægur mótaðili skal leiðrétta brotið eins fljótt og unnt er.

XI KAFLI

FJÁRFESTINGARSTEFNA

(Ákvæði 47. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012)

43. gr.

Auðseljanlegir fjármálagerningar

Að því er varðar 1. mgr. 47. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 er heimilt að telja skuldagerninga auðseljanlega gerninga sem lágmarksgreiðslufalls- og markaðsáhætta stafar af ef þeir uppfylla öll skilyrði II. viðauka.

44. gr.

Mjög öruggt fyrirkomulag afhendingar á fjármálagerningum til vörslu

1. Sé miðlægum mótaðila ókleift að leggja inn fjármálagerningana sem um getur í 45. gr. eða þá sem hann tekur við sem tryggingu, framlögum í vanskilasjóð eða framlögum í annað fjármagn, hvort sem er með framsali eignarréttar eða sem tryggingu, hjá rekstraraðila verðbréfa-uppgjörskerfis sem tryggir fulla vernd þessara gerninga skal leggja þá inn hjá einhverjum eftirfarandi aðila:

- a) seðlabanka sem tryggir fulla vernd þessara gerninga og veitir miðlæga mótaðilanum tafarlausan aðgang að fjármálagerningunum þegar þess er þörf,
- b) lánastofnun sem hefur starfsleyfi eins og skilgreint er í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/48/EB ⁽¹⁾, tryggir fullan aðskilnað og vernd þessara gerninga og veitir miðlæga mótaðilanum tafarlausan aðgang að fjármálagerningunum þegar þess er þörf og sem miðlægi mótaðilinn getur sýnt fram á að lítil greiðslufallsáhætta stafi af á grundvelli innra mats miðlæga mótaðilans. Við framkvæmd slíks mats skal miðlægur mótaðili beita skilgreindum og hlutlægum aðferðum sem byggja ekki eingöngu á utanaðkomandi áliti og taka tillit til áhættunnar sem leiðir af því að útgefandinn sé með aðsetur í tilteknu landi,
- c) fjármálastofnun í þriðja landi sem lýtur og hlítir varfærnisreglum sem viðkomandi lögbær yfirvöld telja a.m.k. jafnstrangar og þær sem mælt er fyrir um í tilskipun 2006/48/EB, hefur traustar reikningsskilaaðferðir, vörsluaðferðir og innra eftirlit, tryggir fullan aðskilnað og vernd þessara gerninga og veitir miðlæga mótaðilanum tafarlausan aðgang að fjármálagerningunum þegar þess er þörf og sem miðlægi mótaðilinn getur sýnt fram á að lítil greiðslufallsáhætta stafi af á grundvelli innra mats miðlæga mótaðilans. Við framkvæmd slíks mats skal miðlægur mótaðili beita skilgreindum og hlutlægum aðferðum sem byggja ekki eingöngu á utanaðkomandi áliti og taka tillit til áhættunnar sem leiðir af því að útgefandinn sé með aðsetur í tilteknu landi.

2. Séu fjármálagerningar settir í vörslu í samræmi við b- eða c-lið 1. mgr. skulu þeir geymdir samkvæmt fyrirkomulagi sem kemur í veg fyrir nokkuð tap miðlæga mótaðilans af vanskilum eða ógjaldfærni fjármálastofnunarinnar með starfsleyfið.

3. Mjög öruggt fyrirkomulag um afhendingu fjármálagerninga til vörslu sem tryggingar, framlaga í vanskilasjóð eða framlaga í annað fjármagn skal aðeins gera miðlæga mótaðilanum kleift að endurnota þessa fjármálagerninga ef skilyrðin í 8. mgr. 39. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 eru uppfyllt og tilgangur endurnotkunarinnar er að inna af hendi greiðslur, hafa umsjón með vanskilum stöðustofnunaðila eða annast fyrirkomulag um rekstrarsamhæfi.

45. gr.

Mjög öruggt fyrirkomulag um viðhald reiðufjár

1. Að því er varðar 4. mgr. 47. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 skal innstæða reiðufjár sem lagt er inn hjá öðrum aðila en seðlabanka uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

- a) innstæðan sé í annaðhvort:
 - i. gjaldmiðli sem miðlægi mótaðilinn getur sýnt fram á að hann geti með miklum áreiðanleika stýrt áhættu vegna eða,
 - ii. gjaldmiðli sem miðlægi mótaðilinn stöðustofnar viðskipti í, innan marka trygginganna sem tekið er við í þeim gjaldmiðli,
- b) innstæðan sé lögð inn hjá einum ef eftirfarandi aðilum:
 - i. lánastofnun með starfsleyfi eins og skilgreint er í tilskipun 2006/48/EB sem miðlægi mótaðilinn geti sýnt fram á að lítil greiðslufallsáhætta stafi af á grundvelli innra mats miðlæga mótaðilans. Við framkvæmd slíks mats skal miðlægur mótaðili beita skilgreindum og hlutlægum aðferðum sem byggja ekki eingöngu á utanaðkomandi áliti og taka tillit til áhættunnar sem leiðir af því að útgefandinn sé með aðsetur í tilteknu landi,
 - ii. fjármálastofnun í þriðja landi sem lúti og hlíti varfærnisreglum sem viðkomandi lögbær yfirvöld telji a.m.k. jafnstrangar og þær sem mælt er fyrir um í tilskipun 2006/48/EB, hafi traustar reikningsskilaaðferðir, vörsluaðferðir og innra eftirlit og sem miðlægi mótaðilinn geti sýnt fram á að lítil greiðslufallsáhætta stafi af á grundvelli innra mats miðlæga mótaðilans. Við framkvæmd slíks mats skal miðlægur mótaðili beita skilgreindum og hlutlægum aðferðum sem byggja ekki eingöngu á utanaðkomandi áliti og taka tillit til áhættunnar sem leiðir af því að útgefandinn sé með aðsetur í tilteknu landi.

2. Sé reiðufé geymt sem innstæða yfir nótt í samræmi við 1. mgr. skal leggja inn a.m.k. 95% af slíku reiðufé, reiknað út yfir meðaltímabil eins almanaksmánaðar, með fyrirkomulagi sem tryggir að reiðuféð sé tryggt með auðseljanlegum fjármálagerningum sem uppfylla kröfurnar skv. 45. gr., fyrir utan kröfuna í c-lið 1. mgr. þeirrar greinar.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 177, 30.6.2006, bls. 1.

45. gr.

Samþjöppunarmörk

1. Miðlægur mótaðili skal setja og framkvæma stefnur og verklagsreglur til að tryggja að fjármálagerningar sem hann fjárfestir í séu nægilega dreifðir.
2. Miðlægur mótaðili skal ákvarða samþjöppunarmörk og fylgjast með samþjöppun á fjármagni sínu að því er varðar:
 - a) einstaka fjármálagerninga,
 - b) tegundir fjármálagerninga,
 - c) einstaka útgefendur,
 - d) tegundir útgefenda,
 - e) mótaðila sem gert er samkomulag við eins og kveðið er á um í b- og c-lið 1. mgr. 44. gr. eða 2. mgr. 45. gr.
3. Við ákvörðun tegunda útgefenda skal miðlægur mótaðili taka tillit til eftirfarandi:
 - a) landfræðilegrar dreifingar,
 - b) víxlengsla og margþættra tengsla sem aðili getur haft við miðlægan mótaðila,
 - c) umfangs greiðslufallsáhættu,
 - d) áhættu sem miðlægur mótaðili ber af útgefanda vegna afurða sem miðlægi mótaðilinn stöðustofnar.
4. Stefnurnar og verklagsreglurnar skulu mæla fyrir um ráðstafanir til að draga úr áhættu sem beita skal ef farið er yfir samþjöppunarmörkin.
5. Við ákvörðun á samþjöppunarmörkum vegna áhættu miðlægs mótaðila af einstökum útgefanda eða vörsluaðila skal miðlægur mótaðili leggja saman og meðhöndla sem staka áhættu þá áhættu sem stafar af öllum fjármálagerningum sem gefnir eru út af, eða með skýrri ábyrgð, útgefandans og all fjármagn sem afhent er vörsluaðilanum til vörslu.
6. Miðlægur mótaðili skal hafa reglulegt eftirlit með því hvort stefnur og starfsreglur hans um samþjöppunarmörk séu fullnægjandi. Auk þess skal miðlægur mótaðili endurskoða stefnu sína og starfsreglur um samþjöppunarmörk a.m.k. árlega og hvenær sem veruleg breyting verður sem hefur áhrif á áhættu miðlæga mótaðilans.

7. Fari miðlægi mótaðilinn yfir samþjöppunarmörk sem kveðið er á um í stefnum hans og starfsreglum skal hann upplýsa lögbæra yfirvaldið um það án tafar. Miðlægur mótaðili skal leiðrétta brotið eins fljótt og unnt er.

46. gr.

Aðrar tryggingar en reiðufé

Sé tekið við tryggingum í formi fjármálagerninga í samræmi við ákvæði X. kafla skulu einungis 44. og 45. gr. gilda.

XII. KAFLI

ENDURSKOÐUN LÍKANA, ÁLAGSPRÓF OG AFTURVIRK PRÓF

(49. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012)

1. ÞÁTTUR

Líkön og áætlanir

47. gr.

Sannreying líkana

1. Miðlægur mótaðili skal framkvæma ítarlega sannreyingu á líkönum sínum, aðferðum þeirra og rammnum um stýringu lausafjárahættu sem er notaður til að mælgreina, leggja saman og stýra áhættu hans. Öll veruleg endurskoðun eða breytingar á líkönum hans, aðferðum og rammnum um stýringu lausafjárahættu skulu lúta viðeigandi stjórnarháttum, þ.m.t. þegar ráða er leitað hjá áhættunefndinni, og viðurkenndar af til þess hæfum og óháðum aðila áður en þeim er beitt.
2. Sannreyingarferli miðlægs mótaðila skal skjalfest og skal að lágmarki tilgreina þær verklagsreglur sem er beitt til að prófa aðferðir miðlæga mótaðilans að því er varðar tryggingar, vanskilaskjöld og annað fjármagn og rammann um útreikning á lausu fé. Öll veruleg endurskoðun eða breytingar á slíkum verklagsreglum skulu lúta viðeigandi stjórnarháttum, þ.m.t. þegar ráða er leitað hjá áhættunefndinni, og viðurkenndar af til þess hæfum og óháðum aðila áður en þeim er beitt.
3. Ítarleg sannreying skal a.m.k. fela í sér eftirfarandi:
 - a) mat á fræðilegum traustleika líkananna og rammans, þ.m.t. stuðningsgögn um þróun þeirra,
 - b) endurskoðun á viðvarandi eftirlitsferlum, þ.m.t. sannprófunum á ferlum og viðmiðum,
 - c) endurskoðun á breytum og forsendum sem beitt er við þróun líkana, aðferða þeirra og rammans,
 - d) endurskoðun á því hve fullnægjandi og viðeigandi líkönin, aðferðir þeirra og ramminn sem notaður er eru fyrir þær tegundir samninga sem þau gilda um,

e) endurskoðun á því hve viðeigandi sviðsmyndir álagsprófa eru í samræmi við VII. kafla og 52. gr.,

f) greiningu á afleiðingum prófniðurstaða.

4. Miðlægur mótaðili skal setja viðmiðin sem hann hefur til hliðsjónar við mat á því hvort unnt sé að sannreyna líkön hans, aðferðir þeirra og rammann um stýringu lausafjánhættu með árangursríkum hætti. Á meðal viðmiðanna skulu vera viðmið um fullnægjandi niðurstöður prófa.

5. Séu gögn um verðlagningu ekki auðveldlega aðgengileg eða ekki áreiðanleg skal miðlægur mótaðili taka á slíkum takmörkunum í tengslum við verð og a.m.k. beita varfærnislegum forsendum á grundvelli athugana á mörkuðum sem sýna fylgni við eða tengjast viðkomandi markaði og á grundvelli núverandi hegðunar hans.

6. Séu gögn um verðlagningu ekki auðveldlega aðgengileg eða ekki áreiðanleg skulu kerfin og verðmatslíkönin sem notuð eru í þessum tilgangi lúta viðeigandi stjórnaðráttum, þ.m.t. þegar ráða er leitað hjá áhættunefndinni, sannreyningu og prófun. Miðlægur mótaðili skal afla viðurkenningar til þess hæfs og óháðs aðila á verðmatslíkönunum sínum fyrir ýmsar markaðssviðsmyndir til að tryggja að líkönin sýni með nákvæmum hætti viðeigandi verð og skal, eftir atvikum, breyta útreikningi sínum á upphafstryggingum til að endurspeglja þá líkansáhættu sem uppgötvast.

7. Miðlægur mótaðili skal reglulega meta eiginleika tryggingalíkansins á fræðilegum og reynslubygðum forsendum fyrir alla fjármálagerningana sem hann stöðustofnar.

48. gr.

Prófáætlanir

1. Miðlægur mótaðili skal setja sér stefnur og verklagsreglur sem lýsa áætlunum um álagspróf og afturvirk próf sem hann framkvæmir til að meta hve viðeigandi, nákvæm, áreiðanleg og álagsþolin líkön hans og aðferðir eru, sem beitt er við útreikning á áhættustýringarþáttum, þ.m.t. tryggingum, framlögum í vanskilasjóð og öðru fjármagni, við ýmiss konar markaðsaðstæður.

2. Stefnur og verklagsreglur miðlægs mótaðila skulu einnig lýsa áætlun hans um álagspróf sem hann framkvæmir til að meta hve viðeigandi, nákvæmur, áreiðanlegur og álagsþolin ramminn um stýringu lausafjánhættu er.

3. Stefnurnar og starfsreglurnar skulu a.m.k. mæla fyrir um aðferðirnar við að velja og þróa viðeigandi próf, þ.m.t. val á gögnum um eignasöfn og markaði, tíðni prófa, tiltekin áhættueinkenni fjármálagerninga sem eru stöðustofnaðir, greiningu á niðurstöðum prófa og frávikum og viðeigandi úrbætur sem þörf er á.

4. Við framkvæmd allra prófa skal miðlægur mótaðili taka tillit til allra staðna viðskiptavina.

2. ÞÁTTUR

Afturvirk próf

49. gr.

Verklag afturvirkra prófa

1. Miðlægur mótaðili skal meta tryggingar sínar með því að bera saman eftir á raunverulegar niðurstöður og væntar niðurstöður tryggingalíkana. Slík afturvirk próf skal framkvæma daglega til að meta hvort um sé að ræða nokkur prófunarfrávik í tryggingarþekju. Meta skal þekju miðað við núverandi stöður fyrir fjármálagerninga og stöðustofnunaraðila og taka tillit til mögulegra áhrifa af tryggingartöku vegna eignasafna og, eftir því sem við á, rekstrarsamhæfðum miðlægum mótaðilum.

2. Miðlægur mótaðili skal meta viðeigandi sögulega tímaramma fyrir áætlun sína um afturvirk próf til að tryggja að skoðunartímabilið sem notað er dugi til að sporna við öllum skaðlegum áhrifum á tölfræðilega marktækni.

3. Miðlægur mótaðili skal í áætlun sinni um afturvirk próf a.m.k. tilgreina hvaða skýru tölfræðileg próf og framistöðuviðmið miðlægir mótaðilar skulu skilgreina fyrir matið á niðurstöðum afturvirkra prófa.

4. Miðlægur mótaðili skal reglulega skýra áhættunefndinni frá niðurstöðum afturvirkra prófa og greiningar sinnar á forni sem brýtur ekki trúnað, til að leita ráða hjá henni við endurskoðun á tryggingalíkani sínu.

5. Niðurstöður afturvirkra prófa og greiningar á þeim skulu gerðar aðgengilegar öllum stöðustofnunaraðilum og, ef miðlægur mótaðili veit hverjir þeir eru, viðskiptavinum. Að því er varðar alla aðra viðskiptavini skulu viðkomandi stöðustofnunaraðilar gera niðurstöður afturvirkra prófa og greiningar á þeim aðgengilegar samkvæmt beiðni. Safna skal slíkum upplýsingum saman á forni sem brýtur ekki trúnað og skulu stöðustofnunaraðilar og viðskiptavinir aðeins hafa aðgang að ítarlegum niðurstöðum afturvirkra prófa og greiningum þeirra í tengslum við þeirra eigin eignasöfn.

6. Miðlægur mótaðili skal skilgreina verklag fyrir þær aðgerðir sem hann gæti gripið til á grundvelli niðurstaðna greininga á afturvirkum prófum.

3. ÞÁTTUR

Næmnipróf og -greiningar

50. gr.

Verklag næmniprófa og -greininga

1. Miðlægur mótaðili skal framkvæma næmnipróf og -greiningar til að meta þekju tryggingalíkans síns við ýmsar markaðsaðstæður með sögulegum gögnum um raunverulegar erfiðar markaðsaðstæður og tilgátugögnum um mögulegar erfiðar markaðsaðstæður.

2. Miðlægur mótaðili skal nota margvíslegar breytur og forsendur sem ná til fjölbreyttra sögulegra og ímyndaðra aðstæðna, þ.m.t. þau tímabil þar sem mest flökt hefur verið á mörkuðunum sem hann þjónar og mjög miklar breytingar á fylgni milli verðs samninga sem miðlægur mótaðili stöðustofnar, til að öðlast skilning á því hvernig tryggingarþekja gæti orðið fyrir áhrifum af mjög erfiðum markaðsaðstæðum og breytingum á mikilvægum breytum í líkaninu.

3. Gera skal næmnigreiningu á ýmsum raunverulegum og lýsandi eignasöfnum stöðustofnaraðila. Þessi lýsandi eignasöfn skulu valin á grundvelli næmni þeirra fyrir verulegum áhættuþáttum og fylgni sem miðlægi mótaðilinn stendur frammi fyrir. Slík næmniprófun og -greining skal hafa þann tilgang að prófa lykilbreytur og -forsendur líkansins fyrir upphafstryggingar miðað við nokkur öryggisbil til að ákvarða næmni kerfisins fyrir villum í kvörðun slíkra breytna og forsendna. Taka skal viðeigandi tillit til vaxta-/túmarófs (e. *term structure*) áhættuþáttanna og þeirrar fylgni sem talin er vera milli áhættuþátta.

4. Miðlægur mótaðili skal meta mögulegt tap af stöðum stöðustofnaraðila.

5. Miðlægur mótaðili skal, eftir atvikum, meta breytur sem endurspeglar samtímis vanskil stöðustofnaraðila sem gefa út fjármálagerninga, eða undirliggjandi þætti afleiðna, sem miðlægi mótaðilinn stöðustofnar. Einnig skal eftir atvikum meta áhrif vanskila viðskiptavinar sem gefur út fjármálagerninga, eða undirliggjandi þætti afleiðna, sem miðlægur mótaðili stöðustofnar.

6. Miðlægur mótaðili skal reglulega skýra áhættunefndinni frá niðurstöðum næmniprófa sinna og -greininga, á formi sem brýtur ekki trúnað, til að leita ráða hjá henni við endurskoðun tryggingalíkans síns.

7. Miðlægur mótaðili skal skilgreina verklag fyrir þær aðgerðir sem hann gæti gripið til á grundvelli niðurstaðna greininga á næmniprófum.

4. ÞÁTTUR

Álagspróf

51. gr.

Verklag álagsprófa

1. Í álagsprófum miðlægs mótaðila skal beita álagsbreytum, -forsendum og -sviðsmyndum á líkönin sem notuð eru til áhættumats til að tryggja að fjármagn hans nægi til að mæta viðkomandi áhættu við óvenjulegar en sennilegar markaðsaðstæður.

2. Í áætlun miðlægs mótaðila um álagspróf skal honum gert að framkvæma ýmis álagspróf reglulega þar sem tekin eru til athugunar afurðasamsetning miðlæga mótaðilans og allir þættir líkana hans og aðferðir þeirra og rammi hans um stýringu lausafjárahættu.

3. Áætlun miðlægs mótaðila um álagspróf skal mæla fyrir um að álagspróf séu framkvæmd með skilgreindum álagssviðsmyndum, bæði við sögulegar og ímyndaðar, óvenjulegar en sennilegar markaðsaðstæður í samræmi við VII. kafla. Endurskoða og breyta skal fortíðaraðstæðum sem notaðar eru, eftir því sem við á. Miðlægur mótaðili skal einnig meta önnur form viðeigandi álagsprófunarsviðsmynda, þ.m.t., en ekki takmarkað við, tæknilegan eða fjárhagslegan vanda upp-gjörsbanka hans, umboðsaðila eigin reikninga (e. *nostro agents*), vörslubanka, viðskiptavaka eða rekstrarsamhæfðra miðlægra mótaðila.

4. Miðlægur mótaðili skal hafa getu til að leiðrétta álagspróf sín fljótt til að taka mið af nýrri áhættu eða áhættu sem er í vandum.

5. Miðlægur mótaðili skal meta mögulegt tap vegna vanskila viðskiptavinar, sé hann þekktur, sem stöðustofnar gegnum marga stöðustofnaraðila.

6. Miðlægur mótaðili skal reglulega skýra áhættunefndinni frá niðurstöðum álagsprófa sinna og greininga á þeim á formi sem brýtur ekki trúnað, til að leita ráða hjá henni við endurskoðun líkana sinna, aðferða sinna og ramma síns um stýringu lausafjárahættu.

7. Niðurstöður álagsprófa og greiningar á þeim skulu gerðar aðgengilegar öllum stöðustofnaraðilum og, ef miðlægur mótaðili veit hverjir þeir eru, viðskiptavinum. Að því er varðar alla aðra viðskiptavini skulu viðkomandi stöðustofnaraðilar gera niðurstöður álagsprófa og greiningar á þeim aðgengilegar samkvæmt beiðni. Safna skal slíkum upplýsingum saman á formi sem brýtur ekki trúnað og skulu stöðustofnaraðilar og viðskiptavinir aðeins hafa aðgang að ítarlegum niðurstöðum álagsprófa og greiningum á þeim í tengslum við þeirra eigin eignasöfn.

8. Miðlægur mótaðili skal skilgreina verklag sem tilgreinir þær aðgerðir sem hann gæti gripið til á grundvelli niðurstaðna greininga á álagsprófum.

52. gr.

Áhættuþættir til álagsprófunar

1. Miðlægur mótaðili skal ákvarða, og búa yfir viðeigandi aðferð til að mæla, þá áhættuþætti sem eiga sérstaklega við um þá samninga sem hann stöðustofnar og gætu haft áhrif á tap hans. Álagspróf miðlægs mótaðila skulu a.m.k. taka tillit til áhættuþátta sem tilgreindir eru fyrir eftirfarandi tegundir fjármálagerninga, eftir því sem við á.

a) vaxtatengda samninga: áhættuþættir sem varða vexti í hverjum gjaldmiðli sem miðlægur mótaðili gerir upp fjármálagerningana í. Skipta skal líkönum fyrir ávöxtunarfærla í mismunandi hluta eftir lokagjaldþaga til að gera skil breytileikanum í flökki vaxta eftir ávöxtunarfærlinum. Fjöldi tengdra áhættuþátta fer eftir því hve flóknir vaxtasamningarnir eru sem miðlægur mótaðili stöðustofnar. Grunnáhættu sem leiðir af ófullkominni fylgni milli vaxtahreyfinga ríkisbréfa og annarra verðbréfa með föstum tekjum skal gera skil með aðgreindum hætti.

- b) samninga í tengslum við gengi gjaldmiðla: áhættuþættir sem varða hvern erlendan gjaldmiðil sem miðlægur mótaðili gerir upp fjármálagerninga í og gengi gjaldmiðils sem veðköll eru gerð í gagnvart gjaldmiðlinum sem miðlægur mótaðili stöðustofnar fjármálagerninga í,
- c) samninga í tengslum við hlutabréf: áhættuþættir sem varða flökt einstakra hlutabréfaútgáfna á öllum mörkuðum þar sem miðlægur mótaðili stöðustofnar og flökt mismunandi geira hlutabréfamarkaðarins í heild. Þróunarstig og eðli líkansaðferða fyrir tiltekinn markað skal samsvara áhættu miðlæga mótaðilans af markaðnum í heild og samþjöppun hans í einstökum hlutabréfaútgáfum á þeim markaði,
- d) hrávörusamninga: áhættuþættir sem varða mismunandi flokka og undirflokka hrávörusamninga og tengdar afleiður sem miðlægur mótaðili stöðustofnar, þ.m.t., eftir atvikum, breytileiki ávöxtunar vegna tiltækileika (e. *convenience yield*) milli afleiðustaðna og reiðufjárstaðna í hrávörunni,
- e) samninga sem tengjast greiðslufallsáhættu: áhættuþættir sem varða áhættu vegna skyndilegra vanskila (e. *jump to default risk*), þ.m.t. uppsafnaða áhættu vegna margra vanskila, grunnáhættu og flökt endurheimtuhlutfalls.
2. Í álagsprófum sínum skal miðlægur mótaðili einnig taka tilhlýðilegt tillit til a.m.k. eftirfarandi:
- a) fylgni, þ.m.t. milli áhættuþátta sem orðið hefur vart og sambærilegra samninga sem miðlægur mótaðili stöðustofnar,
- b) þátta sem varða afleitt (e. *implied*) eða sögulegt flökt sammingsins sem verið er að stöðustofna,
- c) sérstakra eiginleika allra nýrra samninga sem fyrirhugað er að miðlægi mótaðilinn stöðustofni,
- d) samþjöppunaráhættu, þ.m.t. af stöðustofnunaraðila og aðilum í samstæðu stöðustofnunaraðila,
- e) víxl tengsla og margþættra tengsla,
- f) áhættu sem skiptir máli, þ.m.t. gjaldeyrisáhættu,
- g) settra áhættutakmarkana,
- h) fylgniáhættu.

53. gr.

Álagspróf á heildarfjármagn

1. Áætlun miðlægs mótaðila um álagspróf skal tryggja að samsetning hans á tryggingum, framlögum í vanskilasjóð og öðru fjármagni nægi til að standa straum af vanskilum a.m.k. þeirra tveggja stöðustofnunaraðila sem honum stafar mest áhætta af við óvenjulegar en sennilegar markaðsaðstæður. Áætlunin um álagspróf skal einnig fela í sér athugun á mögulegu tap vegna vanskila aðila innan sömu samstæðu og þeir tveir stöðustofnunaraðilar sem honum stafar mest áhætta af við óvenjulegar en sennilegar markaðsaðstæður.
2. Áætlun miðlægs mótaðila um álagspróf skal tryggja að tryggingar hans og vanskilasjóður nægi til að standa straum af a.m.k. vanskilum stöðustofnunaraðilans sem honum stafar mest áhætta af eða þeim stöðustofnunaraðilum sem honum stafar næstmest og þarnæstmest áhætta af, sé samanlögð áhætta vegna þeirra meiri, í samræmi við 42. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012.
3. Miðlægi mótaðilinn skal gera ítarlega greiningu á mögulegu tapi sem hann gæti orðið fyrir og meta mögulegt tap á stöðum stöðustofnunaraðila, þ.m.t. hættuna á að innlausn á slíkum stöðum gæti haft áhrif á markaðinn og tryggingarþekju miðlæga mótaðilans.
4. Í álagsprófum sínum skal miðlægur mótaðili, eftir atvikum, meta áhrif vanskila stöðustofnunaraðila sem gefur út fjármálagerninga sem miðlægi mótaðilinn stöðustofnar eða undirliggjandi þætti afleiðna sem miðlægi mótaðilinn stöðustofnar. Einnig skal eftir atvikum meta áhrif vanskila viðskiptavinar sem gefur út fjármálagerninga sem miðlægi mótaðilinn stöðustofnar eða undirliggjandi þætti afleiðna sem miðlægi mótaðilinn stöðustofnar.
5. Álagspróf miðlægs mótaðila skulu taka mið af innlausnar-tímabilinu eins og kveðið er á um í 26. gr.

54. gr.

Álagspróf á laust fé

1. Áætlun miðlægs mótaðila um álagspróf á laust fé sitt skal tryggja að laust fé sé fullnægjandi í samræmi við kröfurnar sem mælt er fyrir um í VIII. kafla.
2. Miðlægur mótaðili skal hafa skýrar og gagnsæjar reglur og verklag til að taka á skorti á lausu fé sem álagspróf hans gefa til kynna, til að tryggja að staðið sé við greiðsluskuldbindingar.

Miðlægur mótaðili skal einnig hafa skýrar verklagsreglur um notkun niðurstaðna og greininga á álagsprófum sínum til mats á því hvort rammi hans um stýringu lausafjáráhættu og viðskiptavakar séu fullnægjandi og til að gera umbætur þar á.

3. Sviðsmyndir sem eru notaðar í álagsprófum á laust fé skulu taka til skipulags og rekstrar miðlæga mótaðilans og taka til allra aðila sem gætu valdið honum verulegri lausafjánhættu. Slík álagspróf skulu einnig fela í sér mat á sterkum tengslum eða sambærilegum áhættuþáttum milli stöðustofnunaðila hans, þ.m.t. annarra aðila sem eru hluti af sömu samstæðu, og mat á líkunum á mörgum vanskilum og smitáhrifum meðal stöðustofnunaðila hans sem slík vanskil gætu valdið.

5. ÞÁTTUR

Tryggingarþekja og beiting niðurstaðna úr prófum

55. gr.

Að viðhalda nægri tryggingarþekju

1. Miðlægur mótaðili skal koma á og viðhalda verklagi til að greina breytingar á markaðsaðstæðum, þ.m.t. aukið flökt eða minni seljanleika fjármálagerninga sem hann stöðustofnar, til að geta tafarlaust lagað útreikning á kröfu sinni um tryggingu að breyttum markaðsaðstæðum með tilhlýðilegum hætti.

2. Miðlægur mótaðili skal framkvæma próf á frádragi sínu til að tryggja að unnt sé að innleysa tryggingar á a.m.k. virði þeirra að frádráginu frádrögnum við sannreyndar og óvenjulegar en sennilegar markaðsaðstæður.

3. Ef miðlægur mótaðili innheimtir tryggingar fyrir eignasafn, en ekki fyrir staka afurð, skal hann stöðugt endurskoða og prófa jöfnun milli afurða. Miðlægur mótaðili skal bygga slíka jöfnun á varfærnislegum og fjárhagslega marktækum aðferðum sem endurspegla umfang verðhæðis (e. *price dependence*) milli afurðanna. Einkum skal miðlægur mótaðili prófa hvernig fylgnin er við raunverulegar og ímyndaðar alvarlegar markaðsaðstæður.

56. gr.

Endurskoðun líkana á grundvelli niðurstaðna úr prófum

1. Miðlægur mótaðili skal hafa skýrt verklag til að ákvarða fjárhæð viðbótartrygginga sem hann kann að þurfa að krefjast, þ.m.t. innan dags, og til að endurkvarða tryggingalíkan sitt ef afturvirk próf gefa til kynna að líkanið hafi ekki virkað eins og gert var ráð fyrir og að það ákvarði þar af leiðandi ekki viðeigandi fjárhæð upphafstrygginga sem nauðsynleg er til að ná fyrirhuguðu öryggisstigi. Hafi miðlægur mótaðili ákveðið að nauðsynlegt sé að krefjast viðbótartrygginga skal hann gera það við næsta veðkall.

2. Miðlægur mótaðili skal meta upptök frávíka sem afturvirk próf hans sýna fram á. Eftir því hver upptök frávíka eru skal miðlægur mótaðili ákvarða hvort þörf er á grundvallar-breytingum á tryggingalíkaninu, eða á líkónunum sem leggja því til gögn, og hvort endurkvörðun núverandi mælipátta sé nauðsynleg.

3. Miðlægur mótaðili skal meta upptök frávíka sem álagspróf hans sýna fram á. Miðlægur mótaðili skal ákvarða hvort þörf er á grundvallarbreytingum á líkónum hans, aðferðum þeirra eða ramma sínum um stýringu lausafjánhættu eða hvort nauðsynlegt sé að endurkvarða núverandi mælipætti eða forsundur, á grundvelli upptaka frávíka.

4. Sýni niðurstöður prófa fram á ófullnægjandi þekju tryggingar, vanskilasjóðs eða annars fjármagns skal miðlægur mótaðili auka heildarþekju fjármagns síns upp í fullnægjandi stig við næsta veðkall. Sýni niðurstöður prófa fram á ófullnægjandi laust fé skal miðlægur mótaðili auka laust fé sitt upp í ásætlanlegt stig eins fljótt og auðið er.

5. Miðlægur mótaðili skal við endurskoðun á líkónum sínum, aðferðum þeirra og rammanum um stýringu lausafjánhættu fylgjast með tíðni endurtekinna frávíka í prófum til að greina og leysa úr málum með viðeigandi hætti og án ástæðulausrar tafar.

6. ÞÁTTUR

Afturvirk álagspróf

57. gr.

Afturvirk álagspróf

1. Miðlægur mótaðili skal gera afturvirk álagspróf sem eru til þess ætluð að greina við hvaða markaðsaðstæður samsetningin á tryggingum, vanskilasjóði og öðru fjármagni hans kann að veita ófullnægjandi tryggingarþekju með tilliti til greiðslufallsáhættu og laust fé hans kann að vera ófullnægjandi. Við framkvæmd slíkra prófa skal miðlægur mótaðili líkja eftir óvenjulegum markaðsaðstæðum sem eru óvenjulegri en það sem telst sennilegar markaðsaðstæður, til að gera betur kleift að meta takmarkanir líkana hans, ramma hans um stýringu lausafjánhættu, fjármagns hans og lausafjár hans.

2. Miðlægur mótaðili skal prófa afturvirk álagspróf sem sniðin eru sérstaklega að áhættu markaðanna og samninganna sem hann veitir stöðustofnunarþjónustu vegna.

3. Miðlægur mótaðili skal beita aðstæðunum sem tilgreindar eru í 1. mgr. og niðurstöðunum úr og greiningunum á afturvirkum álagsprófum sínum til að gera betur kleift að greina óvenjulegar en sennilegar sviðsmyndir í samræmi við VII. kafla.

4. Miðlægur mótaðili skal reglulega skýra áhættunefndinni frá niðurstöðum úr og greiningum á afturvirkum álagsprófum sínum, á formi sem brýtur ekki trúnað, til að leita ráða hjá henni við endurskoðun sína.

7. ÞÁTTUR

Vanskilaferli

58. gr.

Prófun á vanskilaferlum

1. Miðlægur mótaðili skal prófa og endurskoða vanskilaferli sín til að tryggja að þau séu hagnýt og skilvirk. Miðlægur mótaðili skal framkvæma hermunaræfingar sem hluta af prófun á vanskilaferlum sínum.
2. Miðlægur mótaðili skal, í kjölfarið á prófun á vanskilaferlum sínum, greina alla óvissuþætti og breyta verklagi sínu með viðeigandi hætti til að draga úr slíkri óvissu.
3. Miðlægur mótaðili skal, með því að framkvæma hermunaræfingar, staðfesta að allir stöðustofnaraðilar, eftir því sem við á, viðskiptavinir og aðrir hlutaðeigandi aðilar, þ.m.t. rekstrarsamhæfðir miðlægir mótaðilar, og allir tengdir þjónustuveitendur séu upplýstir og þekki vanskilaferlin.

8. ÞÁTTUR

Tíðni sannreyningar og prófunar

59. gr.

Tíðni

1. Miðlægur mótaðili skal sannreyna líkön sín og aðferðir með ítarlegum hætti a.m.k. árlega.
2. Miðlægur mótaðili skal sannreyna ramma sinn um stýringu lausafjárahættu með ítarlegum hætti a.m.k. árlega.
3. Miðlægur mótaðili skal framkvæma fulla sannreyningu á verðmatslíkönum sínum a.m.k. árlega.
4. Miðlægur mótaðili skal a.m.k. árlega endurskoða hve viðeigandi verklagið er sem tilgreint er í 51. gr.
5. Miðlægur mótaðili skal greina og hafa eftirlit með skilvirkni líkans síns og þekju fjármagns ef til vanskila kæmi, með því að prófa tryggingarþekjuna afturvirk a.m.k. daglega og gera a.m.k. daglega álagspróf með stöðluðum og fyrirframákveðnum breytum og forsendum.
6. Miðlægur mótaðili skal greina og hafa eftirlit með ramma sínum um stýringu lausafjárahættu með því að gera a.m.k. daglega álagspróf á lausafé sínu.
7. Miðlægur mótaðili skal greina niðurstöður prófa ítarlega a.m.k. mánaðarlega til að tryggja að álagsprófsviðsmýndir, líkön og rammi um stýringu lausafjárahættu, grundvallarbreytur og forsendur sínar séu réttar. Slíka greiningu skal framkvæma oftast þegar markaðsaðstæður eru erfiðar, þ.m.t. þegar fjármálagerningarnir sem hann stöðustofnar eða markaðirnir

sem hann þjónar almennt sýna mikið flökt, seljanleiki þeirra minnkar eða stærð eða samþjöppun staðna stöðustofnaraðila hans eykst verulega, eða þegar þess er vænst að miðlægur mótaðili muni lenda í erfiðum markaðsaðstæðum.

8. Næmnigreiningu skal gera a.m.k. mánaðarlega með niðurstöðum næmniprófa. Slík greining skal fara fram oftast ef óvenjumikið flökt er á mörkuðum eða seljanleiki á þeim er óvenjulítil eða stærð eða samþjöppun staðna stöðustofnaraðila hans eykst verulega.
9. Miðlægur mótaðili skal a.m.k. árlega prófa jafnanir milli fjármálagerninga og hvernig fylgni er við raunverulegar og ímyndaðar alvarlegar markaðsaðstæður.
10. Prófa skal frádrag miðlægs mótaðila a.m.k. mánaðarlega.
11. Miðlægur mótaðili skal gera afturvirk álagspróf a.m.k. ársfjórðungslega.

12. Miðlægur mótaðili skal prófa og endurskoða vanskilaferli sín a.m.k. ársfjórðungslega og framkvæma hermunaræfingar a.m.k. árlega, í samræmi við 61. gr. Miðlægur mótaðili skal einnig framkvæma hermunaræfingu í kjölfar allra verulegra breytinga á vanskilaferlum sínum.

9. ÞÁTTUR

Tímarammar sem notaðir eru í prófum

60. gr.

Tímarammar

1. Tímarammar sem miðað er við í álagsprófum skulu skilgreindir í samræmi við VII. kafla og skulu ná til óvenjulega en sennilega markaðsaðstæðna í framtíðinni.
2. Söguleg tímabil sem notast er við í afturvirkum prófum skulu fela í sér gögn frá a.m.k. næstliðnu ári eða ná eins langt aftur og miðlægi mótaðilinn hefur verið að stöðustofna viðkomandi fjármálagerning, sé það skemmri tími en eitt ár.

10. ÞÁTTUR

Opinber birting

61. gr.

Upplýsingar sem skal birta opinberlega

1. Miðlægur mótaðili skal birta opinberlega þær almennu meginreglur sem liggja til grundvallar líkönum hans og aðferðum þeirra og upplýsingar um eðli prófa sem framkvæmd eru, ásamt almennri samantekt á niðurstöðum prófa og aðgerðum til úrbóta sem gripið hefur verið til.

2. Miðlægur mótaðili skal gera upplýsingar um helstu þætti vanskilaferlis síns aðgengilegar almenningi, þ.m.t.:

- a) við hvaða aðstæður kann að vera gripið til aðgerða,
- b) hver kann að grípa til þessara aðgerða,
- c) umfang aðgerðanna sem kann að vera gripið til, þ.m.t. meðferð bæði staðna fyrir eigin reikning og staðna viðskiptavina, sjóða og eigna,
- d) fyrirkomulag meðferðar á skuldbindingum miðlægs mótaðila gagnvart stöðustofnunaraðilum sem eru ekki í vanskilum,

e) fyrirkomulag til að gera betur kleift að meðhöndla skuldbindingar stöðustofnunaraðila í vanskilum gagnvart viðskiptavinum sínum.

62. gr.

Gildistaka og beiting

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Ákvæði h-liðar 2. þáttar I. viðauka taka gildi þremur árum eftir gildistökudag þessarar reglugerðar að því er varðar viðskipti með afleiður, eins og um getur í b- og d-lið 4. mgr. 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1227/2011 ⁽¹⁾.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 19. desember 2012.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

⁽¹⁾ Stjttð. ESB L 326, 8.12.2011, bls. 1.

*I. VIÐAUKI***Skilyrði sem gilda um fjármálagerninga, bankaábyrgðir og gull sem teljast auðseljanlegar tryggingar***1. ÞÁTTUR****Fjármálagerningar***

Að því er varðar 1. mgr. 46. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 skulu auðseljanlegar tryggingar í formi fjármálagerninga vera fjármálagerningar sem uppfylla skilyrðin sem kveðið er á um í 1. lið II. viðauka við þessa reglugerð eða framseljanleg verðbréf og peningamarkaðsgerningar sem uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

- a) miðlægi mótaðilinn geti sýnt lögbæra yfirvaldinu fram á að fjármálagerningarnir hafi verið gefnir út af útgefanda sem lítil greiðslufallsáhætta stafar af á grundvelli fullnægjandi innra mats miðlæga mótaðilans. Við framkvæmd slíks mats skal miðlægur mótaðili beita skilgreindum og hlutlægum aðferðum sem byggja ekki eingöngu á utanaðkomandi áliti og taka tillit til áhættunnar sem leiðir af því að útgefandinn sé með aðsetur í tilteknu landi.
- b) miðlægi mótaðilinn geti sýnt lögbæra yfirvaldinu fram á að fjármálagerningarnir feli í sér litla markaðsáhættu á grundvelli fullnægjandi innra mats miðlæga mótaðilans. Við framkvæmd slíks mats skal miðlægi mótaðilinn beita skilgreindum og hlutlægum aðferðum sem byggja ekki eingöngu á utanaðkomandi áliti.
- c) þeir séu í annaðhvort:
 - i. gjaldmiðli sem miðlægi mótaðilinn getur sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að hann geti stýrt áhættu vegna eða,
 - ii. gjaldmiðli sem miðlægi mótaðilinn stöðustofnar samninga í, innan marka þeirra trygginga sem þarf til að verjast áhættu miðlæga mótaðilans í þeim gjaldmiðli,
- d) þeir séu framseljanlegir án takmarkana og líti hvorki takmörkun samkvæmt reglum eða lögum né kröfum þriðja aðila sem hamla sölu,
- e) það sé verslað með þá í beinni sölu eða með endurhverfum samningum á virkum markaði, í fjölbreyttum hópi kaupenda og seljanda, sem miðlægi mótaðilinn getur sýnt fram á að hann hafi áreiðanlegan aðgang að, þ.m.t. við erfið skilyrði,
- f) áreiðanleg gögn um verð þeirra séu birt reglulega,
- g) þeir séu ekki gefnir út af:
 - i. stöðustofnunaraðilanum sem leggur fram trygginguna, né aðila sem er hluti af sömu samstæðu og stöðustofnunaraðilinn, nema um sé að ræða sértryggt skuldabréf og aðeins ef eignimar sem standa til tryggingar skuldabréfinu eru aðgreindar á viðeigandi hátt innan trausts lagaramma og uppfylla þær kröfur sem tilgreindar eru í þessum þætti,
 - ii. miðlægum mótaðila eða aðila sem er hluti af sömu samstæðu og miðlægur mótaðili,
 - iii. aðila sem veitir þjónustu sem er mikilvæg fyrir starfsemi miðlæga mótaðilans, nema sá aðili sé seðlabanki innan Evrópska efnahagssvæðisins eða seðlabanki sem er útgefandi gjaldmiðils sem miðlægi mótaðilinn er með áhættuskuldbindingar í,
- h) þeir séu ekki með öðrum hætti háðir verulegri fylgniáhættu.

*2. ÞÁTTUR****Bankaábyrgðir***

1. Viðskiptabankaábyrgð skal, með fyrirvara um takmarkanir sem samið er um við hið lögbæra yfirvald, uppfylla eftirfarandi skilyrði til að hljóta samþykki sem trygging skv. 1. mgr. 46. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012:
 - a) hún sé gefin út til að tryggja ófjárhagslegan stöðustofnunaraðila,
 - b) hún hafi verið gefin út af útgefanda sem miðlægi mótaðilinn geti sýnt lögbæra yfirvaldinu fram á að lítil greiðslufallsáhætta stafi af á grundvelli fullnægjandi innra mats miðlæga mótaðilans. Við framkvæmd slíks mats skal miðlægur mótaðili beita skilgreindum og hlutlægum aðferðum sem byggja ekki eingöngu á utanaðkomandi áliti og taka tillit til áhættunnar sem leiðir af því að útgefandinn sé með aðsetur í tilteknu landi.

- c) hún sé í annaðhvort:
- i. gjaldmiðli sem miðlægi mótaðilinn getur sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að hann geti stýrt áhættu vegna með fullnægjandi hætti eða,
 - ii. gjaldmiðli sem miðlægi mótaðilinn stöðustofnar samninga í, innan marka þeirra trygginga sem þarf til að verjast áhættu miðlæga mótaðilans í þeim gjaldmiðli,
- d) hún sé óafturkræf, skilyrðislaus og útgefandinn geti ekki byggt á undanþágu eða vörn samkvæmt lögum eða samningi til að andmæla greiðslu ábyrgðarinnar,
- e) unnt sé að standa við hana, þegar þess er krafist, innan innlausnartímabils eignasafns stöðustofnunaradilans sem er í vanskilum og hefur lagt hana fram, án takmarkana samkvæmt reglum eða lögum eða rekstrarlegra takmarkana,
- f) hún sé ekki gefin út af:
- i. aðila sem er hluti af sömu samstæðu og ófjárhagslegi stöðustofnunaradilinn sem ábyrgðin tryggir,
 - ii. aðila sem veitir þjónustu sem er afar mikilvæg fyrir starfsemi miðlæga mótaðilans, nema sá aðili sé seðlabanki innan Evrópska efnahagssvæðisins eða seðlabanki sem er útgefandi gjaldmiðils sem miðlægi mótaðilinn er með áhættuskuldbindingar í,
- g) hún sé ekki með öðrum hætti háð verulegri fylgniáhættu,
- h) hún sé tryggð að fullu með tryggingu sem uppfyllir eftirfarandi skilyrði:
- i. hún sé ekki háð fylgniáhættu vegna fylgni við lánshæfi ábyrgðaraðilans eða ófjárhagslega stöðustofnunaradilans, nema dregið hafi verið úr fylgniáhættunni á fullnægjandi hátt með frádragi af tryggingunni,
 - ii. miðlægi mótaðilinn hafi tafarlausan aðgang að henni og hún sé gjaldþrotsvarin (e. *bankruptcy remote*) ef til samtímis vanskila stöðustofnunaradilans og ábyrgðaraðilans kemur.
- i) að stjórn miðlæga mótaðilans hafi staðfest hæfi ábyrgðaraðilans eftir fullt mat á útgefandanum og á laga-, samnings- og rekstrarramma ábyrgðarinnar til að hafa mikla vissu um skilvirkni ábyrgðarinnar, og tilkynnt þetta til lögbæra yfirvaldsins.
2. Bankaábyrgð sem er gefin út af seðlabanka skal uppfylla eftirfarandi skilyrði til að hljóta samþykki sem trygging skv. 1. mgr. 46. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012:
- a) hún sé gefin út af seðlabanka innan Evrópska efnahagssvæðisins eða seðlabanka sem gefur út gjaldmiðil sem miðlægi mótaðilinn er með áhættuskuldbindingar í,
- b) hún sé í annaðhvort:
- i. gjaldmiðli sem miðlægi mótaðilinn getur sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að hann geti stýrt áhættu vegna með fullnægjandi hætti,
 - ii. gjaldmiðli sem miðlægi mótaðilinn stöðustofnar viðskipti í, innan marka trygginganna sem þarf til að verjast áhættu miðlæga mótaðilans í þeim gjaldmiðli,
- c) hún sé óafturkræf, skilyrðislaus og seðlabankinn sem gefur hana út geti ekki byggt á undanþágu eða vörn samkvæmt lögum eða samningi til að andmæla greiðslu ábyrgðarinnar,
- d) unnt sé að standa við hana innan innlausnartímabils eignasafns stöðustofnunaradilans sem er í vanskilum og hefur lagt hana fram, án takmarkana samkvæmt reglum eða lögum eða rekstrarlegra takmarkana eða krafna þriðja aðila til hennar.

3. ÞÁTTUR

Gull

Gull skal vera hreinar gullstangir samkvæmt viðurkenndum kröfum (e. *good delivery*) og uppfylla eftirfarandi skilyrði til að hljóta samþykki sem trygging skv. 1. mgr. 46. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012:

- a) það sé í beinni eigu miðlæga mótaðilans,

- b) það hafi verið lagt inn hjá seðlabanka á Evrópska efnahagssvæðinu eða seðlabanka sem gefur út gjaldmiðil sem miðlægi mótaðilinn er með áhættuskuldbindingar í, sem hefur gert viðeigandi ráðstafanir til að vernda eignarrétt stöðustofnunaradila eða viðskiptavinar á gullinu og veitir miðlæga mótaðilanum greiðan aðgang að gullinu þegar þess er krafist,
- c) það hafi verið lagt inn hjá lánastofnun með starfsleyfi eins og hún er skilgreind í tilskipun 2006/48/EB sem hefur gert viðeigandi ráðstafanir til að vernda eignarrétt stöðustofnunaradila eða viðskiptavina á gullinu, veitir miðlæga mótaðilanum greiðan aðgang að gullinu þegar þess er krafist og sem miðlægi mótaðilinn getur sýnt lögbæra yfirvaldinu fram á að lítil greiðslufallsáhætta stafi af á grundvelli fullnægjandi innra mats miðlæga mótaðilans. Við framkvæmd slíks mats skal miðlægur mótaðili beita skilgreindum og hlutlægum aðferðum sem byggja ekki eingöngu á utanaðkomandi álitum og taka tillit til áhættunnar sem leiðir af því að lánastofnunin sé með aðsetur í tilteknu landi.
- d) það hafi verið lagt inn hjá lánastofnun í þriðja landi sem lýtur og hlítir varfærnisreglum sem lögbær yfirvöld telja a.m.k. jafnstrangar og þær sem mælt er fyrir um í tilskipun 2006/48/EB og sem hefur traustar reiknings-skilaaðferðir, vörslufyrirkomulag og innra eftirlit og hefur gert fullnægjandi ráðstafanir til að vernda eignarrétt stöðustofnunaradila eða viðskiptavina á gullinu, veitir miðlæga mótaðilanum greiðan aðgang að gullinu þegar þess er krafist og sem miðlægi mótaðilinn getur sýnt lögbæra yfirvaldinu fram á að lítil greiðslufallsáhætta stafi af á grundvelli fullnægjandi innra mats miðlæga mótaðilans. Við framkvæmd slíks mats skal miðlægur mótaðili beita skilgreindum og hlutlægum aðferðum sem byggja ekki eingöngu á utanaðkomandi álitum og taka tillit til áhættunnar sem leiðir af því að lánastofnunin sé með aðsetur í tilteknu landi.

II. VIÐAUKI

Skilyrði sem gilda um auðseljanlega fjármálagerninga

1. Að því er varðar 1. mgr. 47. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 er heimilt að telja fjármálagerninga auðseljanlega fjármálagerninga sem lágmarksgreiðslufalls- og markaðsáætta stafar af ef þeir eru skuldagerningar sem uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:
 - a) þeir séu útgefnir af eða með beinni ábyrgð:
 - i. ríkis,
 - ii. seðlabanka,
 - iii. fjölpjódlegs þróunarbanka sem talinn er upp í þætti 4.2 í 1. hluta VI. viðauka við tilskipun 2006/48/EB,
 - iv. Evrópska fjármálastöðugleikasjóðsins eða evrópska stöðugleikakerfisins, eftir atvikum,
 - b) miðlægi mótaðilinn geti sýnt fram á að lítil greiðslufalls- og markaðsáætta stafi af þeim á grundvelli innra mats miðlæga mótaðilans. Við framkvæmd slíks mats skal miðlægur mótaðili beita skilgreindum og hlutlægum aðferðum sem byggja ekki eingöngu á utanaðkomandi áliti og taka tillit til áhættunnar sem leiðir af því að útgefandinn sé með aðsetur í tilteknu landi.
 - c) meðaltími til lokagjalds í eignasafni miðlæga mótaðilans sé ekki lengri en tvö ár,
 - d) þeir séu annaðhvort í:
 - i. gjaldmiðli sem miðlægi mótaðilinn getur sýnt lögbærum yfirvöldum fram á að hann geti stýrt áhættu vegna eða
 - ii. gjaldmiðli sem miðlægi mótaðilinn stöðustofnar viðskipti í, innan marka trygginga sem tekið er við í þeim gjaldmiðli,
 - e) þeir séu framseljanlegir án takmarkana og lúti hvorki takmörkunum samkvæmt reglum né kröfu þriðja aðila sem hamlar sölu,
 - f) verslað sé með þá í beinni sölu eða með endurhverfum samningum á virkum markaði, í fjölbreyttum hópi kaupenda og seljanda, þ.m.t. við erfið skilyrði, sem miðlægi mótaðilinn hefur áreiðanlegan aðgang að,
 - g) áreiðanleg verðgögn um þessa gerninga séu birt reglulega.
2. Að því er varðar 1. mgr. 47. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 er heimilt að telja afleiðusamninga auðseljanlegar fjárfestingar sem lágmarksgreiðslufalls- og markaðsáætta stafar af ef þeir eru gerðir í þeim tilgangi:
 - a) að áhættuverja eignasafn stöðustofnuna aðila í vanskilum sem hluti af vanskilastýringarferli miðlægs mótaðila eða
 - b) að áhættuverjast gjaldeyrisáætta sem leiðir af rammanum um stýringu lausafjárahættu sem komið er á í samræmi við VIII. kafla.

Séu afleiðusamningar notaðir við þessar aðstæður skal takmarka notkun þeirra við afleiðusamninga sem áreiðanleg verðgögn eru birt um reglulega og við tímann sem nauðsynlegur er til að draga úr þeirri greiðslufalls- og markaðsáættu sem miðlægi mótaðilinn stendur frammi fyrir.

Stjórnin skal samþykkja stefnu miðlæga mótaðilans um notkun afleiðusamninga að höfðu samráði við áhættunefndina.